

Split, 2020.

Godina LVIII.

Cijena: 7 kn

Siguran oslonac

Već mjesecima tema dana je mali nepoznati opasni virus koji je prouzročio veliku krizu u čitavom svijetu na društvenom, gospodarskom i vjerskom području. Zarazna bolest, za koju još nije pronađen lijek, širi se i ubire stotine tisuća života. Ono što je do jučer bilo sigurno, zato više nije. No, narodna mudrost veli da nije svako zlo za zlo, pa se čini da je tako i s poremećajem našega uhodanoga životnog tijeka koji nas je zadesio. Koliko god on bio iznenadan i težak, potiče nas da malo razmislimo o sebi, svome životu i svojoj vjeri.

Današnji čovjek silno je uznapredovao na svim područjima. Uvjeren uslijed svega toga kako je dostatan sam sebi, olako zanemaruje Boga i vjeru, sam sebi stvara pravila za život i određuje svoje životne vrijednosti. Taj jednostran napredak osjeća se i u društvu u kojem živimo. Svjedoci smo da se iz javnog života udaljuju tradicionalne, kršćanske vrijednosti. Zaboravlja se da je čovjek stvoren na sliku i priliku Božju (usp. Post 2, 7). Potkopava se obitelj, uvodi rodna ideologija, a istospolne parove izjednačuje se s brakom... Zakonski se brani ubojstvo nerodjenih, teško oboljelih i starih... Koliko je nesavršen takav svijet skrojen po čovjekovoj mjeri, koliko je

manjkav njegov napredak i na medicinskom području, najbolje pokazuje upravo virus koji hara svijetom. Iskustvo posljednjih mjeseci stavlja nam pred oči činjenicu da su život i smrt naši stalni pratitelji, iako toga često nismo svjesni. Ni današnji čovjek niti sav njegov napredak ne mogu pobijediti patnju ni bol, a niti iz života ukloniti smrt. Zaraza koja je promijenila naš uhodani životni tijek izazov je koji nam pruža prigodu za nov iskorak, za traženje istinskog oslonca u životu. Kao vjernici koji slijedimo Isusa na njegovu križnom putu znamo da patnja i smrt nemaju zadnju riječ, nego nas vode konačnom cilju, životu vječnom. Zbog toga ni pred haranjem koronavirusa ne smijemo gubiti vjeru u Božju ljubav i pouzdanje u njegovo milosrđe. U toj vjeri usidrena je naša nada u život vječni, u kojem boli i smrti više ne će biti, kad će Bog otrti svaku suzu s naših očiju (usp. Otk 21, 4).

Nazaretska Djevica, koja je iskusila patnju i bol te sudjelovala u muci svoga Sina, s nama je na putu i hrabri nas da se, unatoč poteškoćama, povjerimo Bogu, jedinomu sigurnu osloncu u životu.

Živom Bogu, Bogu pouzdanja i života kojega je Marija iskusila da mu ništa nije nemoguće (Lk 1, 37).

UREDNIK

Zatvoreno lurdsko svetište

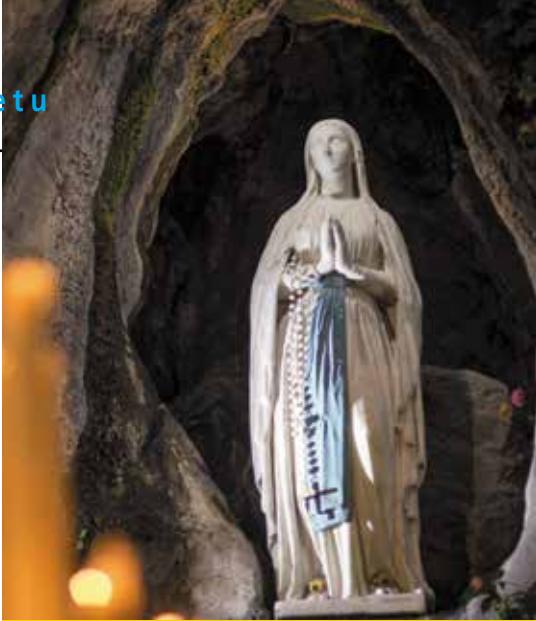
Gospino svetište u Lurd moralo je 16. ožujka hodočasnicima zatvoriti svoja vrata. Upravitelj veli kako su mnogo razmišljali o tome, svjesni da brojni onamo dolaze moliti. No, odredba vlasti o pooštravanju mjera prisilila ih je da svetište zatvore. Bez obzira što ne će biti hodočasnika, molitva se u svetištu nastavlja. Tako je na blagdan sv. Josipa započela devetnica koju je svakog dana prenosila službena svetišta web stranica. U sklopu devetnice svećenici, đakoni i kapelani od 7 do 20,30 molili su pred špiljom ukazanja kako bi se širenje zaraze suzbilo, a bolesnici ozdravili. Zbog svega toga i Veliki tjedan u svetištu je slavljen drukčije nego inače. Kako bi udovoljili svima da se sjedine u molitvi, kapelani svetišta slavili su čitav Veliki tjedan u špilji i bazilici Gospe od Krunice, što se moglo izravno pratiti. Budući da je lurdsko svetište povlašteno mjesto molitve za bolesnike i s bolesnicima, u nazočnosti njegova upravitelja, kapelani su posbice na umu imali bolesnike pogodene koronavirusom, bolničko i medicinsko osoblje, pokojnike i sve koji su u nevolji. (WL)

Papa u Svetoj Mariji Velikoj

Papa je iskoristio nedjeljno popodne, 15. ožujka, i hodočastio u rimsku baziliku sv. Marije Velike, kako bi se pomolio pred ikonom Spasa rimskega puka. Preporučio je Gospu što skoriji kraj zaraze koja pogada svijet, moleći za oboljele, žrtve, za utjehu i jakost, za njihove članove obitelji i prijatelje. Sjetio se i zdravstvenih radnika. I za slavlja na Trgu sv. Petra, 27. ožujka nazočila je i slika Spasa rimskega puka. (Z)

Odgoden mariološki kongres

Uslijed zaraze koja se širi, fra S. Cecchin, predsjednik Papinske međunarodne marijanske akademije (PAMI) javio je kako se odgoda održavanje 25. Međunarodnoga mariološkog kongresa. Umjesto u rujnu ove godine, njegovo održavanje predviđeno je za 8. do 12. rujna.

Međunarodni dani

Gospino svetište u Fatimi promiče Međunarodne dane "Djeca, smrt i žalovanje" koji će se održati od 7. do 10. svibnja, a uklapaju se u obilježavanje stoljetnice smrti svetih fatimskih vidjelaca pastirića Franje i Jacinte Marto. Dani će okupiti stručnjake različitih područja i disciplina društvene zajednice i Crkve, od odgoja za pastoral do zdravlja, i predložiti portugalskom društvu razmišljanje o smrti djece, o djeci u žalosti i o žalovanju za djecom. Svetište je, naime, od svojih početaka bilo mjesto u kojem su se susretali patnja i utočište bolesnika, počevši od pastirića vidjelaca, pa se ne može ne otvoriti i toj tematice. Dani će se održavati u svetištu na različitim mjestima, žele promicati globalni pogled na stvarnost koja zahtijeva višedisciplinski pristup, a bit će obilježeni formativnim trenutcima, s konferencijama i općim sjednicama te okruglim stolovima, u paralelnim zasjedanjima. Teme kao sociokulturalni statut smrti i umiranja, društvena i osobna nekompetentnost o gubitku, rizična ponasanja, ophođenje pri smrti djece bit će neka od pitanja za rasprave. (WF)

2021. u Rimu. U subotu, 25. travnja održana je video-konferencija članova PAMI i marioloških društava, na kojoj je sudjelovalo više od 40 predstavnika. Razgovaralo se o povezivanju PAMI sa svim mariološkim društvima i uključivanju mariologije u aktualne teme Crkve i društva. (VK)

Talijani molili

Na poziv talijanskih biskupa, talijanske obitelji, vjernici i redovnike zajednice duhovnu su se sjednili 19. ožujka u 21 sat simbolično moleći krunicu, otajstva svjetla, u svojim kućama. Pratio ih je i Papa, a pridružili su im se i vjenici još nekih država, među kojima i hrvatski, predvođeni nuncijem G. Linguom i radnicima Hrvatskoga katoličkog radija. (Z)

Krunica predvođena iz Fatime

Na blagdan Blagovijesti u 19,30 sati iz Gospina svetišta u Fatimi predvodena je krunica na portugalskom, španjolskom, engleskom i poljskom, a pridružile su se portugalske i španjolske biskupije s nakanom za cijeli svijet. Kardinal D. A. Marto predvodio je nakon toga posvetu Portugala i Španjolske Srcu Isusovu i Marijinu, moleći pomoći i zaštitu u trenutcima koje proživljavamo. Pridružile su im se još 22 biskupske konferencije sa svih kontinenata. Sudjelovanje je bilo omogućeno preko različitih mrežnih stranica. (WF)

Austrija povjerena Gospu

Biskup biskupije Graz-Seckau Graz W. Krautwaschl hodočastio je kao izaslanik Austrijske biskupske konferencije na Uskrsni ponedjeljak, 13. travnja, u nacionalno svetište Mariazell i povjerio Gospinoj zaštitu Austriju i njezine stanovnike u doba zaraze koronavirusa.

Dosjetljivost zajedništva

U doba haranja koronavirusa brojni su pokazali svoju dosjetljivost i kreativnost. Tako je talijanska Schönstattska obitelj u svetištu Belmonte u Rimu po zidovima postavila

fotografije svojih članova, da se mogu "osjetiti u zajedništvu". Tako se dogodilo i u Münchenu, a iz Waldstettenu u Njemačkoj molili su fotografije ostalih svetišta, kako bi ih izložili zajedno. Preko različitih medija do tolikih su dolazile kateheze, meditacije, propovijedi i molitve. Toliki su se mogli naći zajedno u schönstattskom prasvetištu u Njemačkoj na misnim slavlјima izjutra na njemačkom, popodne na španjolskom i utorkom na engleskom jeziku. Web-kamera uživo prenosi sliku svetišta od 7 do 18 sati.

Posveta kontinenta Gospu

Latinskoamerički biskupi s biskupima Meksika posvetili su na Uskrs, 12. travnja, Latinsku Ameriku i Karibe Gospu Guadalupskoj te molili za skori završetak zaraze koja je zahvatila svijet. U podne su zazvonila zvona svih crkava, čime je započela molitva misijske krunice za zdravlje ljudi na svih pet kontinenata, a zatim slavljeni Uskrs. Po završetku bogoslužja u meksičkom Gospinu svetištu obavljena je posveta kontinenta Gospu Guadalupskoj. Vjernici su se mogli pridružiti preko sredstava društvenog priopćivanja. (WS)

Misno slavlje na krovu crkve

Pošast koja je zahvatila čitav svijet prouzročila je snalaženje tolikih duhovnika da se povežu sa svojim župnim zajednicama. Tako se župnik napuljske župe Gospe od Zdravlja F. Gravini domislio da, unatoč privremenoj zabrani slavlja misa sa narodom, na krovu župne crkve ima misno slavlje, a okolni župljanici da na njemu sudjeluju sa svojih balkona. (HKM)

Koncert u praznoj katedrali

U praznoj katedrali Uznesenja Marijina u Milunu, jedan od najpopularnijih svjetskih glazbenika Andrea Bocelli, imao je na Uskrs, 12. travnja koncert "Glazba za nadu". Izravan prijenos mogao se pratiti na različitim društvenim mrežama. (IKA)

Majka Amazonije

Nakon što sam iznio neke snove, potičem sve da idu naprijed na konkretnim stazama, koje mogu preobraziti stvarnost Amazonije i osloboditi je od zala koja ju muče. A sada upravimo pogled prema Mariji. Majka koju nam je Krist ostavio, iako je majka sviju, u Amazoniji se očituje na različite načine. Poznato je da „urođenici životno susreću Krista na različite načine, ali marijanski put doprinio je najviše tome susretu“

(CELAM, III Simposio

latinoamericano sobre Teología india, Città del Guatema, 23-27 ottobre 2006.). Naočigled ljepote Amazonije, koju smo sve više otkrivali tijekom priprave i održavanja Sinode, vjerujem da je najbolji način zaključiti ovu pobudnicu obraćajući se Gospo:

Majko života,
u tvome majčinskom krilu oblikovao se Isus,
koji je Gospodar svega što postoji.
On, Uskrsnuli, preobrazio te svojim
svjetлом
i postavio za Kraljicu svega stvorenoga.
Zbog toga te molimo, o Marijo,
da upravljaš u treptećem srcu
Amazonije.

Pokaži se majkom svih stvorenja,
u ljepoti cvijeća i rijeka,
velike rijeke koja njome protjeće
i svega što trepti u njezinim šumama.
Čuvaj svojom ljubaznošću taj izljev
ljepote.

Izmoli od Isusa da izlije svu svoju ljubav
na muškarce i žene koji tamo žive
da se znaju diviti i čuvati tu ljepotu.

Učini da se tvoj Sin rodi u njihovim srcima, tako da On zasja u Amazoniji, u njezinim narodima i kulturama, svjetлом svoje Riječi, utjehom svoje ljubavi, svojom porukom bratstva i pravde.

Da se u svakoj Euharistiji
uzdigne i toliko udivljenje
na slavu Boga Oca.

Majko, pogledaj siromahe u Amazoniji, jer se njihovo ognjište još uvijek uništava
zbog mutnih interesa.
Kolike li boli i kolike bijede,
kolikog li nemara i kolike drskosti
u toj blagoslovljenoj zemlji
koja je prepuna života!

Potakni osjetljivost moćnika,
jer, iako osjećamo da je prekasno,
ti nas zoveš da spasimo
što još uvijek živi.

Majko probodena srca,
koja trpiš u svojoj uvrijedenoj djeci
i u ranjenoj prirodi, vladaj u
Amazoniji zajedno sa svojim Sinom.
Vladaj da se više nitko ne osjeća
gospodarom

Božjega djela.

U te se pouzdajemo, majko života,
ne napuštaj nas
u ovom mračnom času. Amen.

Papa FRANJO

(Iz poslijesinodske pobudnice
„Ljubljena Amazonija“, br. 111.)

Povjeravamo se tebi

O Marijo,
ti svijetliš stalno
u našem hodu
kao znak spasenja i nade.

Povjeravamo se tebi, Zdravlje bolesnih,
koja si se kraj križa pridružila boli Isusovoj,
održavajući čvrstom svoju vjeru.

Ti, Spase puka rimskoga.
znadeš čega smo potrebni
i sigurni smo da ćeš providjeti
da se, kao u Kani Galilejskoj,
vrati radost i slavlje
nakon ovoga trenutka kušnje.

Pomozi nam, Majko Božanske Ljubavi,
da se suočimo volji Očevoj
i da učinimo ono što nam rekne Isus,
koji je uzeo na se naše patnje,
natovario na se naše boli,
kako bi nas priveo, po križu,
k radosti uskrnsnuća. Amen.

Papa FRANJO

(U svetištu Božanske Ljubavi, 11. ožujka 2020.)

Majka nad majkama

U Svetom pismu pronalazimo vrlo upečatljiv način izricanja superlativa za pojedine stvari ili sadržaje koje kakvoćom, ljepotom ili važnošću nadilaze druge sadržaje iste kategorije. Tako, npr., jedna od starozavjetnih knjiga nosi naslov *Pjesma nad pjesmama*, a srce jeruzalemskog Hrama zvalo se *Svetište nad svetištima*. Dakle, najljepši spjev ljubavi u Svetom pismu bio je pjesma bolja i uzvišenija od svih drugih pjesama, a sukladno toj logici, najsvetije mjesto bilo je mjesto Božjeg prebivališta, poradi čega je Hram i bio sagrađen. Sukladno tom razmišljanju i načinu izražavanja možemo povući usporedbe te govoriti i o drugim sadržajima. Tako kroz tu prizmu možemo govoriti i o nebeskoj Majci, tj. o njezinu majčinstvu, te reći da je Majka nad svim majkama. Štoviše, ne samo da možemo to reći za Mariju nego opravdanje za takvo uvjerenje nalazimo i u Svetom pismu.

EVINO MAJČINSTVO

O majčinstvu se može pisati na više razina, jer ono može biti biološko, posvojeno ili duhovno. Može se govoriti o majčinskoj odgovornosti prema vlastitoj djeci koja su plod biološkog rođenja, ali se može majčinstvo promatrati i šire i općenitije od jedino takva vida. No i kad se govorи o sveopćem ili univerzalnom majčinstvu, valja imati u vidu da nije riječ o

apstraktnu, nego uvijek konkretnu majčinstvu koje se živi u svakodnevici. Tj. biti majka i živjeti majčinsku odgovornost pretpostavlja konkretnost a ne ideju, praksu a ne teoriju. Biti majka nije samo lijep pojam kojim se netko razbacuje, nego život koji se od sebe odvaja i daruje novom biću.

A ako želimo Božjom objavom osvijetliti stvarnost majčinstva, o njemu se ne može govoriti ako se ne podje od Eve i njezina majčinstva. Eva je bila pozvana na takvo posebno majčinstvo, tj. da bude majka rodu onih koji su primili dar Duha Božjega na zemlji. No nije ispunila poslanje koje joj je Bog povjerio i prokockala je dostojanstvo majčinstva čineći grijeh. Za nju, naime, Božja riječ kaže da je nakon grijeha Adam svojoj ženi nadjenuo ime Eva jer je majka svim živima (usp. Post 3,20). Na neki način to bi bio naziv za majku koja nadvisuje druge majke, jer je prva u nizu i jer je od nje potekao sav život. Ali ona ostaje majka svima živima s okusom

gorćine, jer ipak im nije podarila jedino život, nego ih uza nj zarazila i smrću. Stoga se može reći da je naziv majka svima živima u ovom suglasju kao neki utješni naziv, jer u biti nije bila majka svim živima, nego svima mrtvima, budući da se po njoj uvukla smrt u ljudski rod. Ona tako više nije rađala čistu život, žive ljude koji su slava Božja, nego smrtnе ljude koji propadaju u svojoj smrtnosti. Zato, koliko god je bila posebna majka, u konačnici to ipak i nije bila jer nije svome rodu priskrbila i prenijela život koji je primila. Naprotiv svoje potomstvo zakinula je za baštinu koju mu je Bog bio namijenio, te je tako postala majka smrti i umiranja, umjesto da bude majkom života i besmrtnosti.

NOVA EVA

Upravo zato što je Evino majčinstvo bilo okrnjeno njezinom nevjernošću, Bog nam je planirao dati Ženu koja će biti Nova Eva, tj. nova majka svim živima, i to na izuzetan način.

Izuzetnost njezina majčinstva u tome je što je ona primila čast biti Majka Božjega Sina, te je sa zrenika tog dostojanstva mogla biti majkom i svakog čovjeka. Zato njezino majčinstvo nadilazi svaki oblik ljudskog majčinstva. Štoviše, ona postaje model toga istog majčinstva koje Eva nije htjela provoditi. Na žalost, i mnoge druge žene poput Eve svoje majčinstvo ne žele živjeti na sveopći način, nego kao privatnu sposobnost, kao partikularno pravo i parcijalnu mogućnost. Marija, naprotiv, jer prihvata biti Majkom Bogu, živi svoje majčinstvo na sveobuhvatan način, jer

pokriva sve dimenzije života koje se tiču majčinstva, od skrbi za tjelesna do skrbi za duhovna dobra u potpunoj vjernosti Božjoj volji.

Zato je ona Majka nad majkama i model svakog majčinstva. Postala je uzor majčinstva jer je bila vjerna Bogu od kojega dolazi svako očinstvo na nebu i na zemlji. Živeći u posvemašnjem predanju njemu, svojim će majčinstvom obuhvatiti sve razine života, od zemaljskog do nebeskog. Jer je snagu, poziv i nadahnuće primila od samoga Boga, njezino je majčinstvo sveopće jer ne zaobilazi nijednu sastavnicu života. Kao što je Bog Otac svega stvorenja i svih ljudi, tako je i Mariji dao poziv i povlasticu da bude Majkom svih ljudi i svega stvorenja.

Izuzetan je to poziv koji može jedino Bog udijeliti, a posebna je povlastica zato što taj dar po sebi nemaju svi ljudi, nego samo ona. Osim toga, njoj naslov Majke nije udijelio nijedan čovjek, nego sam Bog. To jest, udijelio joj ga je onaj prvi i pravi Čovjek, novi Adam, Krist Gospodin koji ju je zvao Majkom na zemlji i ostavio je nama ljudima za Majku. Upravo zato je postala model svim majkama. Ona je prava Majka od koje se druge majke trebaju učiti kako biti majke. Nju stoga možemo nazvati Supermajkom, tj. Majkom koja druge majke nadvisuje svojom svetošću i vjernošću Bogu, te tako uči vršiti u potpunosti svoje poslanje pred njim. A poslanje majke je davati život. Ako ga itko daje, onda je to Majka koja je rodila Život, te kao prava Supermajka poziva i druge majke da pođu njezinim putem.

Ivan BODROŽIĆ

Čuđenje i čudovišta

Jesu li nam stari i bolesni takoder – ljudi?!

U “dobra stara vremena” ljudi su u velikim nevoljama zbijali redove, a mi namećemo kao najvažniju mjeru da se odmičemo i izoliramo jedni od drugih. Kako li samo ružno zvući čudna fraza koja se ovih tjadana refrenska ponavlja: „socijalna distanca”. Zapravo se razotkrivamo! Pokazujemo - „golotinju“ svoju! I čini se da je - vrlo ružna! Pada mi na pamet stara narodna mudrost: “Ne pada snijeg da prekrije briješ, već svaka zvijer na njemu ostavi svoj trag!” Taj famozni „koronavirus” svi svaki dan spominjemo kao nekog dobra znanaca, svi ga, kao, po imenu poznajemo, makar je, kažu nam, posve nevidljiv. Ipak, tog opaka i nevidljiva neprijatelja ljudskoga roda zamišljam nekako bijelim i čini mi se kao još jedan „bijeli ubojica” ljudi, uz one već često prozivane: šećer, sol, brašno i mast... Ili bi ga radije trebalo staviti pod ruku s „bijelim prahom“ koji uništava svoje „šmrkavce“. U svakom slučaju, nevidljivi koronavirus otkriva iz dana u dan mnoge tragove na zemljovidu svijeta. I to vrlo različite, čak nasuprotne, od vrlo lijepih, brižnih, savjesnih i pozrtovnih, posebno liječnika, medicinara uopće, do političara, koji su pravi „prsti Božji“ u ovom strašnu času. Ali i u tom „strašnu času“ neki su svjetski političari i moćnici očitovali svoju bahatost, umišljenu svemoć, ne priznajući granice što ih je u

prapočetcima postavio Stvoritelj svakom stvorenju pa i čovjeku: *Tko li zatvori more vratnicama kad je navrlo iz krila majčina; kad ga oblakom k'o haljom odjenuh i k'o pelenam' ovih maglom gustom; kad sam njegovu odredio medu, vrata stavio sa prijevornicama? Dotle, ne dalje, rekao sam njemu, tu nek' se lomi ponos twog valovlja!* (Job 38, 8-11). Oni nisu ni u ovo doba “iz oluje” sposobni čuti vapaj: *Proklet čovjek koji se uzda u čovjeka, i slabo tijelo smatra svojom mišicom...* (Jr 17,5). I dalje pred cijelim svijetom pokazuju svoje – snažne mišice!

A kakav trag mi ostavljamo? „Pjesnici su čuđenje u svijetu!“ – otkri nam A. B. Simić. Ne otkriva li nam, možda, opaki koronavirus da smo mi čudovišta u svijetu!? U moje studentske dane kružio je provocirajući vic: „Jesi li čuo da u (recimo) Boliviji ubijaju komuniste i studente?!“ Na to bi mnogima izletjelo pitanje: „A zašto studente?“ Naravno, ti ih onda tuširaš primjedbom: “Znači, za komuniste ti je normalno!?”

JESU LI STARI I BOLESNI LJUDI

U vrijeme početne, uzlazne faze koronavirusa mnogi su smirivali situaciju tvrdnjom da je još uvijek manje zaraženih i umrlih nego u sezonskom haranju gripe. Ta primjedba zvući još i normalno, čak umirujuće. Ali što bismo trebali reći o onoj drugoj: “Od korone umiru samo starci i različiti kronični bolesnici!” Čuj – „samo“! Kao da starci i bolesnici nisu - ljudi?!

I Majci Tereziji neki su prigovarali da zbrinjavajući umiruće „uludo“ troši snage i različite „resurse“, jer će većina

njih ionako umrijeti. Po uzoru na Učitelja koji je na prigovore farizeja da se druži s grješnicima odgovarao: *Ne trebaju zdravi lječnika nego bolesni!*, i ona je odgovarala: *Zar oni nisu ljudi zato što umiru? Nisu li nam, baš zato što umiru, još više naša braća?*? Pa je to potkrnjepila primjerom: *Nekidan smo jedna mlada sestra Indija i ja gotovo puna dva sata tretirale jednog umirućeg gubavca. Cijelo mu je tijelo bilo u ranama iz kojih smo pincetama vadili crve. Kad smo ga posve očistile i okupale te ga obukle u čisti kimono, on nam se osmijehnuo neopisivim osmijehom i – izdahnuo! Da, sad može netko reći: Čemu šteta ova, mogle ste sebi i njemu prištedjeti taj trud i muku. Ali, on možda cijelog svog života nije doživio sličnu pažnju ni njegu. Nije mu bilo dano živjeti ljudski, mi smo mu omogućile da barem umre ljudski, zbrinut, okupan, čist. Da ode s ovog svijeta sa smiješkom. Kojim je on nama obilato uzvratio, dao nam je više nego mi njemu.*
Jesmo li mi, ljudi ovog vremena,

navodno vrhunski napredna i prosvijećena, čudovišta u svijetu? Stvorili smo “teologiju mrtvog Boga” i “kulturu smrti”!? Stvorili smo u kulturi i umjetnosti, na filmu, u književnosti i glazbi..., u virtualnom ali i u stvarnom životu klonove i čudovišta, anestezirana čovjeka, steriliziranu ljudskost. Otvorili smo klaonice svjetskih ratova kakve nisu zabilježene u povijesti. Zagadili smo i zagušili svoj životni prostor: zemlju, zrak, vode i mora pa i cijeli svemir svojom pohlepom i gušimo se u vlastitom otpadu. I onda se čudimo pošastima koje nas haraju, čak optužujemo prirodu i(l) Stvoritelja!

CINIZAM KAO STIL

“Čovjek, kako to gordo zvuči!” Ta se famozna rečenica Maksima Gorkog obično citira s krvim naglaskom. Nije to nekakvo divljenje čovjeku, nego baš naprotiv: izgovara ju jedan njegov lik kao tešku ironiju, sa cinizmom i očajem, i to u drami znakovita naslova “Na dnu”! Dakle, svako naizgled duhovito parafraziranje u stilu da čovjek zvuči kao autorovo prezime – gorko i grdo zapravo je književna krada, jer se već u izvorniku krije upravo takav prizvuk poruge i poruke samog autora. Jedan naš kontroverzni književnik dobro ističe: “Ljudi nisu na dnu zato što su socijalno deklasirani, nego su na dnu jer su ostali bez ikakve vjere i više im pomoći nema. Cinizam je njihov anestetik.”

Nameće nam se pitanje: Nije li baš cinizam postao obvezan ili barem prevladavajući stil i ton kojim mnogi suvremenici autori i kritičari, uključujući i

citiranoga, govore o Bogu, o vjeri, općenito o tradicionalnim vrijednostima, a naročito o Crkvi i posebno o Katoličkoj Crkvi? Čak i neki koji za sebe tvrde da su u Crkvi i da su – Crkva?

Kada Crkva naučava zaštitu dostojanstva ljudskog života od prirodnog začeća do prirodne smrti, većina normalnih ljudi i svi lojalni, dosljedni katolici, barem načelno, to prihvaćaju i odobravaju. Znači da – barem načelno, u duhu načela da je Bog jedini suvereni gospodar života i smrti - ne odobravaju bilo kakav namjeran pobačaj ni aktivnu eutanaziju. Ali kad je Ivan Pavao II. to htio potvrditi primjerom osobnog života, kad je baš htio "funkcionirati" na javnoj sceni do zadnjega svog daha, mnogi su prigovarali: "Zašto muči sebe i sve oko sebe pa i cijeli svijet tim svojim nastupima u kojima se pred kamerama, pred očima javnosti bolno grči, trese, slini...?!" A kad je njegov nasljednik Benedikt XVI. najavio povlačenje, mnogi su mu, čak oni isti, zamjerili, mada je svoje "umirovljenje" najavio – ne slučajno – baš na Dan bolesnika (11. veljače 2013.) i pritom obrazložio da "mu snaga više nije adekvatna da nastavi obnašati svoju dužnost", te da odlazi "za dobro Crkve".

Doista, dode Ivan. Nije jeo ni pio, a govori se: "Davla ima." Dode Sin Covječji koji jede i pije, a govori se: "Gle, izjelice i vinopije, prijatelja carinikâ i grješnikâ!" Ali opravda se Mudrost djelima svojim. (Mt 11, 18-19)

Stanko JERČIĆ

550 godina kipa

Gospino svetište u Molvama, u srcu Podravine, ove godine obilježava 550 godina Gospina kipa. Gotičkog je stila,

58,7 cm visok. Po sudu stručnjaka, djelo je dobra majstora iz oko 1470. godine. Prikazuje zamišljenu Majku

raspletene duge kose, u bogato naboranu plaštu. U desnoj ruci ima žezlo, a na lijevoj Dijete s kuglom zemaljskom u ruci. Na glavama su im krune, kojima ih je g. 1978. okrunio Molvarac biskup Đuro Kokša (†1998.).

Kip je obnovila i zaštitila od propadanja g. 2007. restauratorica Narcisa Dušević.

Odijevaju ga u posebne haljine, boje liturgijskog ruha. Nije poznato kad je stigao u Molve, u kojima je pronađen u zemlji. Bio je, naime, zakopan pred turском najezdom i u međuvremenu mu se zameo trag do oslobođenja.

Sklada za Boga

Sofija Gabaidulina u svijetu je poznata kao skladateljica ozbiljne glazbe. Kad su je pitali za koga sklada, odgovorila je: „Za Boga. A i za publiku, ali u prvom redu za Boga. Dok skladam, ja zapravo molim, razgovaram s Bogom.“ Ona drži kako glazba ima zadaću „stvoriti svijet koji nadilazi svakidašnje življenje i ukazuje na duhovnu protegu“. Tako je to zapravo i s ostalim skladateljima, pa i onda kada to ne želete priznati ili izjavljaju da su nevjernici. Tko želi stvarati glazbena djela, snagu mora crpsti iz tišine. „A time ne mislim jedino na osobni, mali život, nego na sve stvorene, na smisao svemira. Mora sve biti tih, ako netko želi prisluškivati glazbu svemira“, uvjerenja je ona. Tko se prepusti toj tišini, nužno se susreće s vjerskim temama kao što su Bog, Gospa, ljubav, smrt, uskrsnuće... „Sve dok bude svemira, čut će se njegova glazba. A jednako tako glazba duše, koja živi vječno“, kaže Sofija. Svatko od nas žudi za udobnim životom, ali život bez poteškoća ostaje tek na površini. Ona prepostavlja i razloge tome: „Danas je ljudima sve manje važno nadnaravno. Izgubili smo osjećaj za vječnost, pa nam ostaje jedino zemlja. A život bez vjere život je bez smisla.“

S. Gubaidulina tatarskog je podrijetla. Rođena je g. 1931. u Cistopolju u Rusiji, a glazbu i

skladanje učila je i na konzervatorijima u Kazanu i u Moskvi. Njezina moderna glazba u Sovjetskom Savezu bila je zabranjena, a ona spala na prosjački štap. U svijetu je postala poznata po koncertu za violinu *Offertorium* koji je prvi put izveden g. 1981. u Beču. Od g. 1992. živi u sjevernonjemačkom selu Appen gdje, kao 88 godišnjakinja, u tišini i osami još uvijek uspješno stvara glazbena djela. U 38. godini prihvatile je kršćansku vjeru i postala osvjedočena vjernica, prava mistikinja. Za nju je glazba nešto sveto. Snagu za svoje stvaranje crpe iz razgovora s Bogom. Na stolu za kojim sklada stoji ikona Gospe Kazanske. Skladanje je „moje mučeništvo, moja žrtva. Dok pišem note nosim križ Isusa Krista“, priznala je.

M. ARDINIĆ

Marija – uzor vjere

Ulrich (Huldrych) Zwingli rođen je g. 1484. u Wildhausu u Švicarskoj. Studirao je u Beču i Baselu, a za svećenika je zarađen g. 1506. u Konstanzu. Bio je vojni kapelan, a potom župnik župe u kojoj se nalazi poznato švicarsko Gospino svetište Einsiedeln. U početku je slijedio nauk Erazma Roterdamskoga (†1536.), ali je ubrzo posložio svoju bogoslovsku misao. Nakon rasprave između katolika i protestanata u Badenu g. 1526., njegove su teološke postavke osuđene, a papa Hadrijan VI. izopćio ga je iz Katoličke Crkve. Sukob između katolika i reformatora u Švicarskoj doveo je do rata u kojem je U. Zwingli kao predvodnik svojih pristaša ranjen i pogubljen g. 1531. u bitci kraj Kappela.

DRUŠTVENO EVANDELJE

Po uzoru na Martina Luthera (†1546.), u Zürichu je U. Zwingli promicao vjersku obnovu kojoj se pridružila polovica švicarskih kršćana. U svome učenju zastupao je razumski pristup vjeri, prihvati Evandelja bez komentara, prednost Sv. pisma pred crkvenom tradicijom, nijekao je papinski auktoritet i zastupao učinkovito uključivanje kršćanstva u društvo, tzv. „društveno

evangelje“. Držao je da je spasenje djelo Božje svemogućnosti i sudjelovanja vjernika koje je prosvijetlila božanska milost.

Priredio je novi obred euharistijskog slavlja, iz njega izostavio pjesme koje nisu bile biblijske i zabranio glazbenu pratnju. Odbacio je učenje o Isusovoj stvarnoj prisutnosti pod prilikama kruha i vina. Zabranio je štovanje svetih, iz crkava je dao izbaciti njihove slike i kipove. Odredio je da propovijed treba biti utemeljena na Svetom pismu i držana na narodnom jeziku.

PROTESTANSKI MARIOLOG

Za nas je ovdje važan Zwinglijev stav prema Isusovoj majci Mariji. Govor o njoj on je uključio u govor o Kristu, a pobožnost prema njoj, po njegovu uvjerenju, treba temeljiti na Sv. pismu. Kao pristaša reforme, održao je g. 1522. u Zürichu važan govor o čašćenju bl. Djevice Marije. U posveti toga tiskom objavljena govora, napisao je: „Radujem se što sam jednostavnim kršćanima jasno izložio što mislim o Majci Božjoj. Čvrsto vjerujem, prema riječima svetog evanđelja, da nam je ona, čista djevica, rodila Sina Božjega te je ostala, u porodu i poslije poroda, za svu vječnost, čista i neoskvrnjena djevica. Držim da ju je Bog uzdigao iznad svih stvorenja, blaženih i anđela, u vječnu radost. Slažem se s njezinim Sinom koji kaže ‘Ne će u kraljevstvo nebesko ući koji mi

govori: Gospodine, Gospodine, nego onaj koji vrši volju Oca mojega' (Mt 7, 21). Jednako tako, ne će onaj koji govori, pa i tisuću puta 'Zdravomarijo' ući u kraljevstvo nebesko, nego onaj koji svoje ponašanje usklađuje prema molitvi Zdravomarije... Ali ako želiš častiti Mariju, naslijeduj je u njezinu neporočnosti, nevinosti i neslomljivoj vjeri. Ako moliš Zdravomariju, promišljaj da ona koja je primila na dar od Boga takvu milost i čast, nije bila zbog toga manje siromašna, što više trpjela je progonstvo, patnju i bijedu, ali je ostala postojana. I po Marijinu vjeru, svi, bogati i siromasi, mogu se učvrstiti u vjeri. Slijedom tih misli U. Zwingli dobio je naziv „protestantski mariolog“.

PUNA BOŽJE MILOSTI

Pri tumačenju anđelova pozdrava, U. Zwingli držao je da izraz „milosti puna“ nije teološki pobliže određen, jer ne kaže da je Marija puna Božje, a ne svoje milosti. Prema njegovu mišljenju Isus Krist, Mesija i Sin Božji mogao je postati čovjekom zahvaljujući Mariji. Ta činjenica opravdava njezino čašćenje koje ne smije prelaziti u pretjeranu pobožnost koja bi dala naslutiti da ona zauzima spasenjsku ulogu. „Tko je želi doista častiti, neka slijedi njezinu vjeru i neka se ne odvaja od Gospodina Isusa Krista.“

Po Žwinglijevu mišljenju, marijanska pobožnost treba biti kristološki usmjerena. „Stoga neka svi znaju da je najveća čast koja se Mariji može iskazati da se prizna i časti dobro koje je izveo njezin Sin i da se njemu utječe za svaku milost. Što među vjernicima više raste štovanje i ljubav prema Isusu Kristu, tim više raste i poštovanje prema Mariji, jer je rodila Gospodina i Spasitelja, tako velika i u isto doba tako milosrdna.“

Za U. Zwinglija častiti Mariju znači slijediti njezin primjer, posebno njezinu „nepokolebljivu vjeru“. Nju pravo častiti znači promišljati njezin život sve do križa i biti odvažan poput nje u postojanosti i vjernosti, znači učiniti mjesto Isusu kao što je ona to činila, donijeti ga drugima, učiniti ga prisutnim u svijetu.

Dinko ARAČIĆ

Coronata

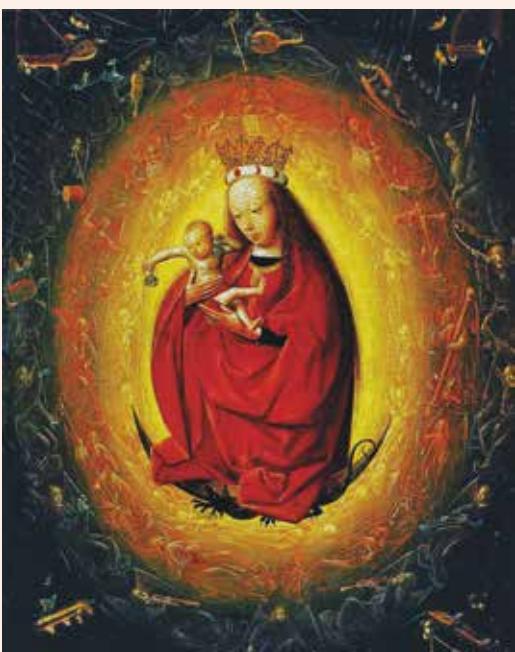
U povijesti sakralne umjetnosti simbol svetačke svjetlosti u obliku kruga oko glave, aureola, aura, nimbus, corona, gloria, počeo se koristiti od 4. stoljeća, i u istočnom i u zapadnom kršćanstvu. Poseban svetokrug duginih boja, koji obavija cijelu figuru, tzv. mandorla, pojavio se u elipsoidnom obliku. Tako su umjetnički stilovi izradili osebujuće uzorke svetačke svjetlosti. Ipak, poneki umjetnici, na sebi svojstven način, pokušali su "izići" iz svagdanje primjene svjetlosnih svetačkih odlika.

GOSPINA SLAVA

Nizozemski slikar *Geertgen Sint Jans*, poznat kao *Gerrit von Harlem* (†1495.) rado je izrađivao sakralne motive, kako je zapisao njegov sunarodnjak i povjesničar umjetnosti Karel van Mander (†1606.) u knjizi o slikarstvu *Schilder-Boeck*, tiskanoj g. 1604., u kojoj mu pripisuje 15 djela. Između njih ističe se remek-djelo maloga formata pod nazivom *Gospina slava - De Verheerlijking van Maria*, ulje na dasci (20,5 x 24,5 cm) iz g. 1490., danas najpoznatiji umjetnički izložak u nizozemskom muzeju Boijmans Van Beuningen u Rotterdamu.

Nekoć je ta slika bila u sklopu diptika istoga formata. Njegov drugi dio prikazuje Isusovo Raspeće, a čuva se u škotskoj Nacionalnoj galeriji u Edinburgu. Oba prizora povezuju slična obilježja, kao što je Gospina

krunica i atributi Isusove muke. Dok su na lijevom prizoru ispod križa Gospa i sv. Ivan evangelist u društvu sv. Jeronima i sv. Dominika Guzmana, sa simbolima ljudskih strasti i grješnih napasti, na desnom Gospa u slavi lebdi u svjetlosnoj mandorli, okružena nebeskim slavljenicima. U sjedećem stavu na nevidljivu prijestolju, s razdraganim djetetom Isusom u naručju, prekrivenih nogu naslanja se na polumjesec, oblikovan poput dviju spojenih sablji ukrašenih zvijezdama. U crnoj je haljini s crvenim haljetkom, pokrivena crvenim plaštem. Na okruglu jastučiću na glavi nosi krunu s 12 crvenih zvijezda. Duga raščešljana kosa pada joj preko ramena i nestaje u svjetlosnim zrakama. Kao i Isusu, pogled joj smjera prema anđelu s dva zvonca koji se nazire lijevo. Neobično savijenih ruku i nogu, kao da pleše, Isus je bez haljine, dok mu

Majka djelomično prekriva golotinju. Pridržava zvončiće i veselo se smiješi prema andelu s istim glazbalima. Njih dvojica, zapravo, izmjenjuju zvučne titraje ostalih andela.

TROPLETNI SVETOKRUG

Prizor oslikava tekst o Ženi i Zmaju kada se pojavilo veliko znamenje na nebu: *Žena odjevena suncem, mjesec joj pod nogama, a na glavi vijenac od dvanaest zvijezda* (Otk 12,1). Kada su Božji andeli porazili Zmaja i njegovu vojsku, okružili su Ženu s Djetetom da joj odaju dužnu počast. Oko mjeseca se ovija polumrtav Zmaj, simbol Sotone, koji je pokušao napasti dijete u majčinu naručju.

Geertgen je Gospu uistinu zaodjenu suncem, koje se zrakasto širiiza njezinih leđa. U duginim bojama, od žute preko narančaste do crvene, njezino tijelo ovijeno je trostrukim andeoskim svetokrugom u obliku elipse, po uzoru na srednjovjekovnu mandorlu.

U prvom redu, u narančastoj svjetlosnoj elipsi, isprepliće se, poput živoga vijenca, 14 golih andela, 6 serafina, čuvara Božjega priestolja, i 6 kerubina, čuvara svjetlosti i zvijezda, svaki andeo sa 6 krila, postavljenih u različitim molitvenim stavovima. Dva serafina pri vrhu pridržavaju Gospinu krunu na glavi.

U drugom redu, u crvenoj svjetlosnoj elipsi, 12 je andela s crvenim krilima, u crvenim haljinama. U donjem dijelu 6 andela nosi attribute Isusove muke: križ, kopljje, stup, spužvu, krunu, čekić i čavle; u gornjem dva andela pokazuju

Gospinu krunicu crvenih zrnaca, a četiri podržavaju tri natpisa s riječju *Santus*.

U trećem dijelu tropletna svetokruga, obasjani nebeskom svjetlošću duginih boja, 24 andela sviraju na različitim glazbalima koja su bila poznata u Geertgenovo doba. Neobični andeoski pokreti, pogotovo položaji krila i glazbala, u čarobnoj igri svjetla i tame, oblikuju kružni nebeski orkestar, koji upravo izvodi himan u čast Gospine proslave. Nesvakidašnji trenutak prikazuje Isusa kao glazbenika, koji zvoncima, okrenut prema jednom andelu, ravna nebeskim instrumentalnim sastavom poput dirigenta.

NEBESKA APOTEHOZA

Geertgen je pokazao posebno obilježje izvorna stila, prikazujući sakralni motiv pun osjećajne ljepote, obilježen pojedinim flamanskim renesansnim običajima. Iako je slika maloga formata, ako se zornije zagledamo, ubrzo ćemo ugledati veseli ples i svirku nebeskih andela. Gospa s Isusom u naručju među njima izgleda kao da je "zapaljena" nebeskim vatrenim plamenovima.

Svetlosni žar u obliku dugine mandorle, u kojima se naziru nebeski gosti, tako su postavljeni da izgledaju kao elipsoidni svetokružni vijenac kroz koji vjernici promatraju čarobnu izvedbu nebeske apoteoze u čast Gospine slave na nebesima, nakon što je zgazila Zmaja i vjernicima u naručju donijela Spasitelja.

Ante Branko PERIŠA

Čudesno iznašašće ljubavi

Euharistija je događaj ljubavi. Da bi apostolima pokazao i dokazao veličinu ljubavi prema ljudima za kojih je spasenje htio umrijeti, na Posljednjoj večeri Gospodin ih je želio učiniti dionicima svoje muke i uskrsnuća, a time i božanskoga, vječnog života. Uz to je htio ostaviti dokaz da ih nikada ne će napustiti te je ustanovio Euharistiju: *Zatim uze kruh zahvali i razlomi im ga govoreći: Ovo je tijelo moje, koje se za vas daje. Ovo činite meni na spomen. Isto tako poslije večere uze kalež i reče: Ovo je kalež Novoga saveza u mojoj krvi koja se za vas prolijeva* (Lk 22, 19-20). Zapovjedio im je neka je slave do njegova konačnog dolaska. A da bi što bolje shvatili to veliko otajstvo kao događaj ljubavi i služenja, htio im je oprati noge i naložio im: *Novu vam zapovijed dajem: Ljubite jedni druge kao što sam ja vas ljubio, ljubite vi jedni druge. Ako imadnete ljubavi jedan prema drugome, po tome će svi upoznati da ste moji učenici* (Iv 13, 33).

ZNAK NEDOVOLJNA PONIRANJA

Nedostatak ljubavi prema bližnjemu znak je nedovoljna poniranja u otajstvo Euharistije, nerazumijevanja Isusa i nedovoljno autentična življena euharistijske duhovnosti. Sv. Ljudevit, veliki zaljubljenik u Presv. Oltarski Sakrament, o uspostavi te tajne Isusove ljubavi piše: "Konačno, da bi se vječna

Mudrost što više približila ljudima i što bolje im pokazala svoju ljubav, išla je dotle da je postala Čovjekom, da je postala Djetetom, postala je siromahom i za čovjeka umrla na križu.

I koliko je puta za vrijeme svoga zemaljskog života uzviknula: *Dodite k meni, dodite svi k meni! Ja sam, ne bojte se; zašto se bojite?* (usp. Mt 11, 28). Ta ja sam vam sličan, ja vas ljubim. A vi ste grješnici? - Pa upravo njih ja tražim. Ja sam prijateljica grješnika! Udaljili ste se iz ovčinjaka svojom krivnjom? - *Ja sam dobri Pastir!* Opterećeni ste griesima, prekriveni gnušobama, ucviljeni žalošću? - Baš zato dodite k meni, jer ja ču vas okrijepiti, ja ču vas odmoriti!

Htijuci zasvjedočiti čovjeku ljubav do smrti koju je prihvatala umjesto njega da ga spasi, i ne mogavši se od njega odijeliti, našla je divnu tajnu po kojoj će istodobno umrijeti i živjeti te ostati s njime do konca vjekova, a to je veličanstveno i puno ljubavi iznašašće Euharistije. A da ostvari svoju ljubav u tom otajstvu, nije se ustručavala ni toga da promijeni i preokrene čitavu narav.

Budući da nije htjela samo na izvanski način ostati uz čovjeka, nije se skrila pod sjaj dijamanta ili kojega drugoga dragog kamena, već pod priliku komadića kruha koji je hrana svojstvena čovjeku, da bi po blagovanju ušla u njegovo srce i тамо našla svoju radost i slast. 'To je svojstvo onih koji žarko ljube.' 'O vječna Mudrosti, Bože, koji sam sebe razdaješ iz ljubavi prema čovjeku!'

Ako nas ne takne ova žarka želja kojom nas s toliko ljubavi traži i ako nas ne ganu toliki znakovi prijateljstva ove ljubezne Mudrosti, znajmo da je velika okorjelost našega srca i da smo vrlo nezahvalni. I ako se, umjesto da je slušamo i tražimo, oglušimo na njezin poziv i izbjegavamo je, i ako je, umjesto da je častimo i ljubimo, prijeziremo i vrijedamo, kakva je naša okrutnost, i kakva nas čeka kazna već na ovom svijetu! *I jer nisu slijedili puta mudrosti, izgubili su spoznaju o dobru, i još ostavili svijetu spomenik svoje ljudosti, da se ne mogahu sakriti zlodjela njihova* (Mudr 10, 8)" (Ljubav vječne Mudrosti, 70 -72).

UPRISUTNJE ŽRTVE KRIŽA

Poslušna riječi Isusovoj, Crkva slavi spomen-čin njegove žrtve na križu. Prinosi Ocu darove kruha i vina, koji

se, snagom Isusovih riječi i Duha Svetoga, pretvaraju u Tijelo i Krv Kristovu, te je Isus prisutan u svakoj misnoj žrtvi. Euharistija je najviši izraz života Crkve jer po njoj, sjedinjeni s Kristom, sudjelujemo u žrtvi hvale i zahvale koju je Spasitelj jedanput zauvijek prikazao Ocu umrijevši na križu. Crkva i čovječanstvo po tomu svetom sakramentu trajno i svakog dana baštine izljeve milosti, spasenja i posvećenja.

Sama bit Euharistije je spomen-čin Kristova djela spasenja koje je izvršio životom, smrću i uskrsnućem. Ne radi se samo o pukom naviještanju i prepričavanju prošlih divnih događaja koje je Bog učinio za ljude, nego mi postajemo sakramentalno njihovi dionici. To jest, Kristova pobjedna muka i uskrsnuće uprisutnjuju se u našemu liturgijskom slavlju tako da žrtva koju je Isus jedanput zauvijek prinio na križu ostaje uvijek aktualna. Euharistija, dakle, čini prisutnom žrtvu križa jer je njezin spomen-čin i jer uprisutnjuje njezin plod za dobro Crkve i svijeta.

Jednako tako, obnavljanje Kristove žrtve, u kojoj se nekrvno žrtvuje isti Isus koji je sebe prikazao na križu, postaje i žrtvom njegova Tijela, Crkve. Život vjernika, naime, njihove radosti i nade, patnje i žalosti sjedinjuju se s Kristom i dobivaju novu vrijednost, tako da svi vjernici tijekom cijele povijesti imaju mogućnost sjedinjenja s Kristovim pashalnim Otajstvom.

Miljenko SUŠAC

S Marijom - i u strahu

Strah je jedno od najsnažnijih duševnih stanja. Strah od smrti prati sve ljude i hrani druge strahove. Nitko od ljudi ne može izbjegći smrt. Upravo je nju svojim smrću pobjedio jedino Isus Krist.

Strahovi paraliziraju čovjeka - oduzimaju mu slobodu, zahtijevaju oprez, svladavanje određenih vještina i usvajanje različitih znanja. Ogledalo su čovjekove nesavršenosti, slabosti, nedostatka vjere, povjerenja i ljubavi. Vjerujem da još ima onih koji se boje Boga. Taj strah štiti od mnogih drugih strahova. Utješno je znati i vjerovati da Duh Sveti, ako mu dopustimo, živi u nama i oslobođa nas straha od vječne propasti.

IZA ZATVORENIH VATA

Isusovi učenici u strahu od Židova zatvorili vrata. Uvečer istog dana Isus je došao među njih i rekao: „Mir vama!“ Oni su se obradovali kad su ga ugledali. Toma nije bio i nije im vjerovao. Nakon osam dana, kad je Isus ponovno došao i ukazao se i Tomi, i on je povjerovao jer je vidio i dotaknuo. Ovih dana naša vjera je na kušnji. Iza zatvorenih vrata u strahu od virusa, zaraze, bolesti, smrti, kazne, zatvoreni u kućama, lišeni svetih sakramenata i sudjelovanja u misnim slavljima, u krugu svojih obitelji, iz dana u dan, čekamo oslobođenje. Isus dolazi k nama, u naše srce, i kroz zatvorena vrata. Ne vidimo ga i ne dodirujemo, ne blagujemo njegova Tijela. Iza

zatvorenih vrata naših crkava i kapela pod prilikama kruha i vina silazi na oltare. Televizijski i radijski prijenosi približavaju radost Kristove svagdanje pretvorbe. Isus nije zatvorio vrata. Pred dvije tisuće godina došao je među učenike kroz zatvorena vrata. Vjerujem, dolazi i danas. Bitno je otvoreno srce.

U stanu iza zatvorenih vrata, u obiteljskom ozračju, nedoumica je kako moliti pred malim ekranima gledajući prijenos misnog slavlja. Obiteljsko zajedništvo je na kušnji kada članovi nisu raspoloženi za isti sadržaj u isto vrijeme. U crkvi se zajedno moli, jer se zato i dolazi. Gledanje mise preko malih ekrana zahtijeva dogовор, pažnju, mir i poštivanje onoga koji gleda. Obiteljsko zajedništvo stalno zahtijeva prilagođavanje najmanjima, bolesnima i najslabijima. Ali i poštivanje auktoriteta oca i majke koji biraju ono što je važnije. Izgrađujući svoj auktoritet u ljubavi, oni postaju mirotvorci i apostoli u maloj kućnoj Crkvi.

Obitelj u kojoj se svakog dana moli krunica, ima vrijeme i mjesto određeno za molitvu. Uz malo dobre volje, čitava se nađe na okupu. U 21 sat, dok moli Ispovijest vjere Hrvata katolika, prisjeti se saveza s Bogom koji je s nama i nije nas ostavio kroz sva ova stoljeća. Marija, Majka naša s nama je i danas u našim molitvama. S krunicom je s nama pobjedivala u ratovima, bolestima i mnogim nevoljama. Corona – *kruna i krunica*, izazov je za čitav svijet, poziv i prigoda za obraćenje i uzimanje krunice u ruke. Marija ne ostavlja svoju djecu u boli, patnji i nevolji. S nama se raduje Isusu i njegovoj konačnoj pobjedi protiv zla i Zloga.

CJEPLJENJE

Cjepivo je posljednjih godina postalo predmet burnih javnih rasprava.

Cijepiti se ili ne? Strah od smrtonosnih bolesti umanjuje se pred strahom od popratnih pojava cjepiva. Obvezatno cijepljenje uređeno je kalendarom cijepljenja koji se stalno doraduje i prilagođava vremenu.

Zahvaljujući redovitu cijepljenju, neke bolesti su nestale.

Grijeh je bolest koja pogađa sve ljude. Smrtni ranjava i dušu i tijelo. Marija je jedina rođena bez grijeha i njegova ljaga nije ju okaljala. Isus je pobijedio smrt i uzeo na sebe naše grijehu.

Otkupio nas je. I najsvetiјi ljudi imali su silne napasti i kušnje. Duh Sveti i sveti sakramenti stoljećima su vjernike "procjepljivali" i pomagali im svladavati osnovne životne strahove. Tko se boji, nije savršen u ljubavi. A ona je „cjepivo“ protiv straha.

DUH SVETI IZBAVLJA

Isus nije ostavio svoje učenike. Na dan Pedesetnice napunili su se Duha Svetoga. Svatko ih je čuo na svom materinjem jeziku.

Danas je čitav svijet zabrinut.

Paraliziran je strahom od neizvjesne budućnosti. Govori jezikom straha koji se ne razumije. Duh Sveti daje razum, snagu, savjet, znanje, jakost, pobožnost i strah Božji. Znanstvenici svijeta surađuju i izmjenjuju znanje.

Preko noći čitav je svijet postao jedinstven u strahu, borbi, neizvjesnosti. Papa tužan, sam i nemoćan moli pred očima cijelog svijeta. Blagoslovje i udjeljuje oprost.

Iza zatvorenih vrata u crkvama se slave mise. U obitelji, Crkvi u malom, prati se njihov prijenos. Preko svećenikovih ruku živi Bog dolazi na naše oltare.

Blago onima koji vjeruju i priznaju: Gospodine, nisam dostojan da uniděš pod krov moj, nego samo reci Riječ i ozdravit će duša moja.

Marija Majka Crkve, u obitelji, Crkvi u malom, okuplja svoju djecu zrncima krunice, oko stola i goruće svijeće.

Nije se bojala trudna poći u pohode svojoj rođici Elizabeti, a ne boji se ni danas doći u naše obitelji. S krunicom u ruci, u srcu i na usnama, cijepljeni smo protiv kojekakvih strahova.

Marija, kraljica svibnja, neka nas zagovara kod Gospodina, da nam udjeli Duha Svetoga da nas ojača i obnovi u Ljubavi.

Danijela DE MICHELI VITTURI

Dok slavimo Kristovu pobjedu i pripremamo se za svetkovinu Duhova, dogadaju se pandemije i potresi. Crkve se privremeno zatvaraju za vjernike, a svijet sa zebnjom iščekuje nove kataklizme. Dotle se mnogi pitaju: Što nam se to događa? Je li ovo Božja kazna? Do kada će trajati korona kriza i što ako se tome ne nazire skorii kraj? Što nam govore "znakovi vremena"?

DAROVANO VRIJEME

Isus učenike poziva da čitaju "znakove vremena". Čak ih opominje: "Licemjeri! Lice zemlje i neba umijete rasuditi, kako onda ovo vrijeme ne rasuđujete?" (Lk 12, 56) Poziva ih da u vrijeme kušnje budu pripravni i budni poput mudrih djevica koje su spremne dočekale Zaručnika (Mt 25, 1-13). Kuca na vrata naših domova i poziva nas na obiteljsku molitvu i zajedništvo. Da zastanemo, odbacimo lažne vrijednosti i preispitamo odluke. Događa se na što ni u snu nismo računali. Koliko puta smo se žalili da smo pod stresom i nemamo vremena, a ti si rekao: "Ne budite zabrinuti za život: što ćete jesti; ni za tijelo: u što ćete se obući" (Lk 12, 22). Nisi ti, Gospodine, otiašo, nego smo te mi zaboravili! Udaljili smo se. Pozivaš nas da se vratimo i na tvomu Božanskom Srcu odmorimo. Kao da nam govorиш: "Čekao sam i kucao na vaša vrata često, ali nikad niste bili tu!" Važniji su nam bili naši planovi, poslovi, briga za tijelo! Koliko puta smo se povlačili, miješali svjetlo s tamom, ne želeteći

ispasti fanatici u očima drugih, a ti si rekao: "A tko mene zaniječe pred ljudima, bit će zanijekan pred anđelima Božjim" (Lk 12, 9). Sada kad si svijet pozvao na veliku duhovnu obnovu, ne dopusti da te kao Juda izdamo!

KAO NEKOĆ NA JEZERU

Ova situacija podsjeća me na Isusa kad je učenike poveo u ladu na olujno more (Mt 8, 23-27). Slično i nas danas vodi na olujno more kao nekad njih. Otplovili smo daleko. Visoki valovi se dižu i zapljuškuju nas sad s lijeve, sad s desne strane. Vjetrovi nas sa svih strana šibaju, a iznad crnih oblaka ne vidi se svjetlo. Pitamo se kad će kraj. Prestrašeni i malovjerni, slijedimo upute Stožera civilne zaštite zatvoreni ispod palube da ne poginemо. Molimo, a Isus čeka da svatko od nas kao Petar ustane i počne hodati po vodi. Problem je što još nismo naučili u vjeri hodati po vodi niti za to molimo!

Nije važno što će svijet misliti i vjerovati. Mene će se pitati, gdje mi je vjera. Jesam li svoj duh jačala duhovnom hranom? Ljudi će govoriti da virus ubija, ne grijeh. Reći će, euharistija nije lijek! Mnogo toga će drugi reći. Nás će se pitati: "Što ti kažeš?"

RAZLIČITI RAZLIČITO

Raznolika su mišljenja o korona krizi. S njome se različito nose i vjernici i svećenici. Neki, na žalost, izražavaju

olujnom moru

nepotrebnu ljutnju i nesnošljivost. Drugi su skloni površnim prosudbama i etiketiranjima. I u prvoj Crkvi bilo je prepirki. U Poslanici Rimljanim čitamo: "Slaboga u vjeri prigrlite, ali ne da se prepirete o mišljenima" (Rim 14,1). Onoga koji misli da je bolji, kori: "Tko si ti da sudiš tuđega slugu?" (Rim 14,4)

Bl. Djevica Marija nas uči, kako slijediti Krista poštujući jedni druge bez prepirki i nadmetanja. Ona koja je bila do kraja ispunjena milošću, uči nas kako ćemo živjeti od svake riječi koja izlazi iz Božjih usta. Slijediti Mariju znači slijediti istinu koja nije polovična, nije prigodna. Iz Riječi

Božje ne možemo izvlačiti stalno nešto što nam se svida, a odbacivati ono što nam ne odgovara. Slijediti Mariju znači slijediti volju Božju tražeći da istina govori nama, ne mi njoj. Marija nas uči kako u ovim olujnim vremenima biti u zajedništvu s Bogom. Živjeti u zajedništvu s Bogom znači živjeti u ljubavi izgrađujući mir, zajedništvu s braćom i sestrama.

Možemo iznositi stavove i ne slagati se, ali kad krenu osuđivanja i napadanja, davli se i neprijatelji Crkve vesele. Apostol Ivan na više mjesta govori da se Kristovi učenici prepoznaju po ljubavi koju imaju jedan prema drugome.

U ovo vrijeme krize koja jednako pogada obitelj, Crkvu i društvo, izuzetno je važna uloga žena u Crkvi, duhovno majčinstvo. Poput Marije, žene su pozvane sponama ljubavi i majčinske nježnosti unijeti to potrebno "uskrso svjetlo" u domove i župne zajednice pomažući svojim obiteljima, svećenicima, braći i sestrama u Kristu, na putu rasta u svetosti, zajedništvu, razumijevanju i solidarnosti s potrebitima. Gdje je nesloga i mržnja, nema Marije ni Krista. "Prema Bogu ne idemo hodajući, nego ljubeći", kaže sv.

Augustin. Tko ljubi, ne dršće! "Straha u ljubavi nema, nego savršena ljubav izgoni strah" (1 Iv 4,18). Kraljice, Majko naša, nauči nas sveto živjeti, hrabro kroz oluje ploviti, ničega se ne bojati, Kristu vjerno služiti!

Silvana DRAGUN

U službi Ljubavi s Majkom Divnom

Majka Gospodinova uvijek je bila omiljena među sljedbenicima svoga Sina od kojega su ju s križa dobili za Majku. Osobito je obljubljena među Bogu posebno posvećenima. Brojne redovničke zajednice i nastale su po njezinu nadahnuću, a sestre Kćeri Božje ljubavi časte ju rado kao Majku Divnu. O tome smo razgovarali sa s. *Teom Barnjak.*

- *Odakle Vašoj Utemeljiteljici posebna ljubav prema Gospi?*

- Temelje za djetinji odnos prema Gospoj i njegovanje marijanske pobožnosti naša utemeljiteljica sl. Božja Franziska Lechner (†1894.) dobila je u obitelji. U djetinjstvu je s roditeljima češće hodočastila u poznato bavarsko Gospino svetište u Altöttingu. Njezina obitelj okupljala se na molitvu pred raspelom ispod kojega je bila slika Gospe Žalosne. Slika Raspetoga i Gospe Žalosne kao nerazdvojiva cjelina urezala se u njezino srce već u ranoj dobi. Rado je i često molila pod raspelom. O tome je kasnije zapisala: "Pogled na križ, koji je visio u kapelici i na žalosnu Gospu ojačao bi me u svakom mom trpljenju, i mir i predanje vratili bi se u moju dušu. Ovo se raspelo nalazilo više od 200 godina u mojoj obitelji i pred njim smo uvijek morali obavljati svoje molitve. Zato sam ovo dragocjeno blago dala donijeti ovamo." Od početka Družbe bl. Djевичu Mariju doživljavala je kao „pomoćnicu“ svih svojih pothvata. Družba je, možemo

reći, „rođena“ na blagdan Prikazanja Marijina u hramu. Majka Franziska dobila je 21. studenoga 1868. dopuštenje za njezino osnivanje i prikupljanje milodara za to. Kasnije se u brojnim okružnicama osvrtaла на taj blagdan. U jednoj ga se spominje ovako: "Tada sam još bila posve sama, nisam imala nikoga tko bi mi pomogao. U toj mojoj nevolji klekla sam u mojoj siromašnoj iznajmljenoj sobi pred kip naše dobre Majke Marije i molila neka se ona zauzme kod svoga božanskog Sina da mi On pošalje suradnice u svoj vinograd." Iz Utemeljici pisane ostavštine iščitavamo da je u svim svojim potrebama, poteškoćama, brigama i kušnjama upućivala svoje molbe njoj koju je štovala kao dobru Majku, Majku Ustrajnosti, moćnu Zagovornicu, Zaštitnicu, Voditeljicu, Majku Milosrda, a napose kao Majku triput Divnu.

NASLOV MAJKE DIVNE

- *A odakle taj naslov?*

- Osim što se Majka Franziska već u djetinjstvu susrela s nazivom Majka Divna, još nekoliko događaja važno je za utemeljenje čašćenja Gospe pod tim imenom u našoj Družbi. Velik poticaj za to došao je za duhovnih vježbi koje je u kolovozu 1880. u Breitenfurtu vodio isusovac o. Eduard Fischer. On je to preporučio, a naša Utemeljiteljica prihvatala. U listopadu g. 1880. posjetila je kapelu Marijine Kongregacije u kolegiju u Kalksburgu da bi se u njoj pomolila pred slikom Majke Divine. To je, naime, bila jedna od kopija ikone Majke Božje Snježne iz bazilike sv. Marije Velike u Rimu, koja

se do g. 1570. nije smjela kopirati. Nekoliko mjeseci kasnije, 22. siječnja 1881., sestre su doobile na dar tri slike Majke Divne. Dvije su ostale u Matici, a jedna je došla u Kuću utočišta u Breitenfurt. Zahvalna za sve milosti za koje je bila uvjerenja da je primila po njezinu zagovoru, Majka Franziska izabrala je Majku triput Divnu za zaštitnicu svoje mlade Družbe, a blagdan Majke Snježne 5. kolovoza, odredila je za njezin glavni blagdan. Često je poticala svoje duhovne kćeri na promicanje štovanja Majke triput Divne, kojoj je napisala i mnoge molitve.

NEKE POVLASTICE

- *Uz to su vezane i neke povlastice?*
- Da. Utemeljiteljica je 2. travnja 1884. zamolila papu Leona XIII. da se u kapelama Družbe, kad se mole Lauretanske litanije, zaziv *Majko Divna* smije ponoviti tri puta. I ubrzo je stiglo za to odobrenje. Osim toga, izmolila je i da članice Družbe na blagdan Gospe Snježne mogu dobiti potpuni oprost.

Novu kuću maticu stavila je pod zaštitu Majke Divne. Pored kuće, dala je kasnije izgraditi crkvu njoj posvećenu. Štovanje Gospe pod naslovom Majke Divne prošireno je u svim kućama Družbe koje su nastale za Utemeljiteljicu života i kasnije. Gdje god djeluju, prema njezinoj želji, duhovne kćeri Majke Franziske časte Majku triput Divnu kao Zaštitnicu i Majku Družbe.

IZ RODNE BAVARSKE

- *Odakle početci naslova?*

- Stovanje Majke Božje pod naslovom Majka Divna donijela je Majka Franziska iz svoje domovine Bavarske. Imala je prigodu moliti pred njezinom čudotvornom slikom u Ingolstadtu. Veliki Gospin ljubitelj isusovac o. Jakov Rem, naime, pred njom je imao privatnu objavu u kojoj mu je obznanjeno da je Majci Gospodinovoj od svih zaziva u Lauretanskim litanijama najdraži onaj "Majko Divna". Ta se objava dogodila kad su njegovi pitomci u litanijama zapjevali upravo taj zaziv. Taj neobičan događaj doveo je do toga da se kopija slike Majke Snježne koja je bila donesena iz Rima od tada (g. 1604.) počela častiti pod naslovom "Majka Divna". Štovanje Majke Božje bilo je veoma prošireno u rođnoj Bavarskoj Majke Franziske, a vrlo revno prakticirano i u njezinoj obitelji. Njoj je bilo neupitno i samo po sebi razumljivo gdje god je Isus, da je ondje i Marija. Iz tog je razloga revno štovala bl. Djericu Mariju i to preporučivala svojim sestrama.

Razgovarao: P. LUBINA

Ima nade

- Budite mi svjedoci! - rekla je i zastala. Meni se pokosile noge, što sada moja Mirna traži od mene.
- Na vjenčanju! - povikala je i pala u moj zagrljaj. Ustali su Romeo i Emanuela.
- Udaleš se! - povikali smo od sreće. Naša mala Mírna, sada cura velika, uđaje se. Znali smo da ima dečka, upoznali ga. Ta bili smo susjedi i rodbina smo. Kakvo lijepo iznenađenje! Bravo, Mirna!
- Cestitamo!
- Pozvani ste svjedočiti našoj ljubavi! Gospe moja, kako je to lijepo kazala! Da svjedočimo njihovoj ljubavi. Da budemo svjedoci njezinih i njegovih obećanja. Kakava čast biti pozvan! Zaplakala sam od radosti. Bila je velika svadba, uzvanika oko dvije stotine.
- Vjenčanje je bilo u župnoj crkvi, starom lijepu zdanju koje su za tu prigodu okitile žene iz mjesta. Šarena gomila ljudi smijala se, pjevala i radovala. Svi osim mog Romeoa. Odmah je počeо s primjedbom:
 - Što će ovoliko ljudi?
 - Što te briga! - odgovorila sam.
 - Ima ih preko dvjesto!
 - Ima, pa neka ima!
 - Pogledaj ovu kako hoda, slomit će nogu! Ona tamo je totalno gola. Kaži joj da ne može takva u crkvu! Daj joj nešto da se pokrije!
 - Izvoli moj šal pa je pokrij!
 - Znao sam da ćeš reći nešto pametno!
 - Je i ti svakoga gledaš! Bolje gledaj

- kamo stajes da nebi nogu slomio!
- Dočepali smo se crkve i sjeli. Emanuela, on, pa ja. Do mene je sjeo mladi bračni par. Čim smo dotaknuli sjedalo, muškarac je izvadio mobitel i po njemu čačkao.
- Reci mu da smo u crkvi! - gurnuo me Romeo laktom.
- Nisam mu ja mati ni žena!
- Reci mu da nije vrijeme ni mjesto za mobitel!
- Ti mu reci!
- Odmaknut ću se od vas, ako ne zašutite! - šapće Emanuela.
- Da mi je znati što radi s mobitelom!?
- Igra igrice! Eto što radi!
- Reci, da ću mu ga zavitiati!
- Vas dvoje niste normalni! Umuknite više!
- Gasi mobitel! - Romeo je bio glasan, da su se ljudi oko nas okrenuli, pa je i moj gospodin s desna mobitel spremio u džep. Točno je tada ušla mlada. Ali, čim smo ponovno dotakli klupe, mobitel je opet bio u pogonu. Srećom, Romeo je pratilo obred ili se pravio da ne gleda. Na izlazu iz crkve upitao me, jesam li zapamtila onoga gospodina do mene što se za vrijeme svete Mise igrao mobitelom.
- Jedva čekam da mu očitam bukvicu!
- Da nisi! Ne ću više ići s vama. Stalno me sramotite! - zaprijetila je Emanuela. A kad smo pred crkvom vidjeli mnoštvo koje se hvalilo kako nije ni ušlo u crkvu, jer je gužva, jer im se ne da slušati... Čekali su da sve završi, da odu čestitati. Na to im je Romeo odčitao:
- E, onda niste trebali ni dolaziti. Mogli ste doći na večeru, jer za vas ovo

u crkvi nije ništa. Folklor! Predstava! A tek oni što su ko majmuni skakali po oltaru. Iza i ispred, s desna i s lijeva. Došlo mi je da ustanem i sve ih istjeram! A lijepo je rečeno da se sve snima svi ćemo dobiti slike! Ne znam...

- E, bolje je da ne znaš, ne govorиш i ne kritiziraš! I nju ne ljutiš! Vidiš da se odmaknula od nas! - pokazala sam mu na Emanuelu koja je razgovarala s grupicom mladih koji su upravo dolazili iz nekog kombija. Učinilo mi se da iznose glazbala, vjerojatno i njemu jer im je prišao nervozan.

- Je li, i vi će te sada napraviti неки cirkus? Kao da je malo bilo golotinje i nepoštivanja svetišta! Još ste jedino vi nedostajali. Ovo je sramota!

Prišao je na to neki mladić:

- Mi imamo cjelonoćno klanjanje!

- E, nikad više ne ću s vama. Nikad! Svi su bolji od vas! A yi sve kritizirate! Samo me sramotite! Što meni ovo treba?! - Emanuela je okretala glavom.

- Neka, neka, bravo! - Romeo je potapšao dečka po ramunu.

Kad smo poslije raspravljali o svadbi naše Mirne, i njezini su se roditelji složili da se sve više krštenja, pričesti, krizme i vjenčanja svode na jelo, piće i zabavu. Malo se vodi računa o obredu i svetome mjestu, da smo pred Bogom svjedoci svetog čina! Romeo, uvijek suprotan svima, dodao je:

- Vidio sam one mlade što su došli na klanjanje. Ima nade! Po nama bi sve propalo, ali Majka Božja moli i zagovara. Vidim, ima dobrih mladih. Zato ima i nade!

R. T.

Krunica

**Na Kamenitim vratima
Molim u kutu satima,
Otajstva svete krunice,
Moje mile suputnice.**

**U niši Bogorodica,
Oko vrata joj krunica,
U naručju joj Djetešće,
To Sin je njezin, Sunašće.**

**Nakon otajstva krunice,
Niz Kamenitu pješice,
S mislima na Djevicu,
Zagrebačku zaštitnicu.**

ZDRAVKO ŠILIĆ

Znak

Dan nakon zagrebačkog potresa u ožujku 2020. bio sam u svojoj školi koja je doživjela velika oštećenja. U blizini je Kamenitih vrata pa sam se pomolio i zahvalio Bogu i bl. Djevici Mariji, zaštitnici Zagreba.

Kamenita vrata su ponovno bila znak. Premda je taj dio grada doživio prilična razaranja i oštećenja, u potresu nisu oštećena. Ni naša Gospa koja je i tu prirodnu katastrofu preživjela netaknuta kao i g. 1731. kada je ostala neizgorena u požaru. Ljudi se i dalje pitanju imaju li Boga i traže znakove, a ne vidimo ni one koje imamo. Znak Kamenitih vrata koja traju i svjedoče. I davnih godina, i u naše dane i u buduća vremena.

Nakon desetaka dana opet sam bio u središtu grada. Nisam mogao ići uobičajenim putem. Ulice su bile zatvorene. Vatrogasci su raščišćavali ruševine, građevinari popravljali kuće, a rijetki ljudi su se žurili svojim domovima. Na snazi su bili propisi o zaštiti od pandemije. Osjećala se tjeskoba i zabrinutost, a s neba je grijalo divno proljetno sunce. Dok sam vozio prema školi, nekako su mi jače odzvanjale riječi: *Kako na nebu tako i na zemlji.* Korizma je bila na kraju. Približavao se Uskrs koji će se proslavljati bez misnih slavlja. U kojem ne ćemo svoja svjetla paliti na svjetlu uskrsne svijete da nam rastjera mrak grijeha, straha i neizvjesnosti. Uskrs u kojem svečani *Aleluja* ne će odzvanjati u našim crkvama jednim glasom. Crkve su zatvorene, svetišta opustjela, zgrade zjape prazne.

Ali, Bogu hvala, Mise se i dalje prikazuju Bogu na slavu i za spas ljudi. Premda fizički odvojene, molitva nas i dalje ujedinjuje. Razumijemo da je čovjek put Crkve. Da je hram Duha Svetoga. Da je sadržaj važniji od forme. Htio sam u Kamenitim vratima sjesti i izmoliti krunicu. Ali klupe su bile zauzete. Poštujući propisanu udaljenost, stao sam s druge strane i molio. A neki drugi, premda rijetki, prolazili su između nas, zaustavljalii se u molitvi ili samo prolazili. Na tren je sve bilo kao i inače. Sve uobičajeno. Molitelji u klupama. Na nogama. U prolazu. Svijete se nisu palile, ali je svjetlo vjere tinjalo neprekinutom snagom. Dok su vrata naših katedrala i crkava ostala zatvorena i na najveći krčanski blagdan, Kamenita vrata su bila širom otvorena. Vrata bez vratnica se ionako ne može zatvoriti. Kamenita vrata su trajno i nemametljivo primala molitelje u svoj zagrljaj. Baš kao što je majčino srce uvijek trajno i nemametljivo otvoreno za svako njezino dijete. Vratio sam se doma duhovno osnažen. Trebalо mi je to malo tišine i molitve u Kamenitim vratima. I dok sam u Majčinoj blizini molio riječi *kako na nebu tako i na zemlji*, razumio sam da stojim na svetom tlu gdje se nebesko sa zemaljskim spaja, gdje se božansko s ljudskim povezuje. Stojim pred slikom one koja je početak boljega svijeta. Koja je rodila Krista koji je jedini Put, Istina i Život i koji ništa grijehe, pere krivice, nedužnost vraća palima, a radost tužnima, uspostavlja slogu i svladava svaku muku.

Nikola KUZMIČIĆ

Bezvremenska ljepota

U svibnju je Majčin dan. Ne znam majku ni ženu uopće kojoj se lice ne ozari za taj dan. Posvećen je njoj, iako žena ima potrebu da joj se češće posvećuje pažnja, svakog dana. To ona iskazuje svojim uređivanjem, frizurom, garderobom... U korak je s modom, posjećuje salone za uljepšavanje... Ako za to nema mogućnosti, pribjegava kućnoj radinosti. Međumrežje vrvi od tobožnjih uspješnih pripravaka za to, pa tko voli - nek izvoli!

Zene su sklone pravljenju pokusa, sjajne su za ukrašavanje, maštovite su i snalažljive. Sjećam se, jednog Božića sam sa svojima otišla u šumu pronaći što je trebalo za ukrašavanje kapele Srca Marijina. I sva je zablistala, iako je tako jednostavna - bila je sva u duhu Božića.

O bl. Djevici Mariji govori se uglavnom kao o majci, što ona u punom smislu riječi i jest. I to Majka nad majkama! No, je li se ona uljepšavala i na koji način? Što je za to koristila? To bi svaka žena htjela znati. Marija je lijepa kao ni jedna druga. Nju opisuju kao ženu bezvremenske ljepote koju ni jedan kist nije uspio narisati i uokviriti ni u jednu sliku. Bernardica u Lurdru nije bila zadovoljna njezinim prikazom, a ni vidioci u Međugorju. Zašto? Kažu da su Mariju vidioci u Međugorju pitali: "Zašto si ti tako lijepa?" Odgovorila im je osmijehom djeteta - jer sam uvijek na izvoru ljubavi! Marija je odsjaj ljubavi Boga Oca, ljubavi koja preobražava. Kad si u blizini onoga koji te najviše voli, jer si poseban i jedinstven za njega, onda si lijep, biće nadnaravne ljepote, jer je ono sama bezvremenska ljepota, a to si zapravo ti, to smo svi mi.

Marija nam je uzor kako možemo biti lijepi bez puno novaca. Samo sklopimo ruke i poželimo biti u Njegovoј blizini. Mislim da tomu receptu ne pribjegava danas baš previše žena, ali bi vrijedilo pokušati. Ne iziskuje puno vremena ni prostora, a još manje novca. Mi smo Njegova ljubljena djeca, tako bismo se trebali osjećati. On zna da se Njegova djeca ne žele samo dobro osjećati nego i dobro izgledati. On nema ništa protiv, dapače. Taj trend dosegnuo je svoj vrhunac pogotovo u naše vrijeme. Izazovi su veliki, a potrebe još veće. Zato neka nam Marija bude izazov i recept za bezvremensku ljepotu.

Lorna NENADIĆ

Zaručnici Duha

Marijin svibanj završava blagdanom Pohodenja bl. Djevice Marije Elizabeti. Ove godine ne ćemo zadnjeg dana svibnja slaviti taj blagdan, nego svetkovinu Duhova jer ima prednost pred njim. No, usuđujem se reći da je susret Marije i Elizabete istinski blagdan Duha Svetoga. Marija, naime, osjenjena i vodena Duhom dolazi Elizabeti i donosi joj Duh koji onda nadahnjuje Elizabetu u njezinu kliktanju i slavljenju Boga u Mariji. Kao da sve „prsti“ od Duha Svetoga, od njegove milosti, njegove radosti i snage!

Zbog svog odnosa prema Duhu Svetom Marija je nazvana Zaručnicom Duha Svetoga. Budući da je ona naša Majka i Učiteljica u školi života, pitamo se kako mi možemo biti zaručnici Duha.

VJEROVATI DUHU

Odnos s Bogom nije moguć ako ne vjerujemo u Njega, odnosno ako ne vjerujemo da On postoji. Mi kršćani vjerujemo u Boga koji je Presveto Trostvo: Otac, Sin i Duh Sveti. Duh Sveti jedno je s Ocem i Sinom, pravi Bog i Gospodin. Dakle, vjerujući u Duha prihvaćamo jednu od glavnih istina naše vjere i tako se otvara mogućnost za odnos s Njim. Prisjetimo se događaja koji prethodi Marijinu pohodu rodici Elizabeti. Andeo Gabrijel naviješta Mariji

rođenje Isusovo. Marija pita kako će se to ostvariti jer je ona djevica. Tada joj andeo objavljuje Duha Svetoga: „Duh Sveti sići će na te i sila će te Švevišnjega osjeniti. Zato će to čedo i biti sveto, Sin Božji“ (Lk 1, 35). Iz toga je jasno da Marijin DA Bogu počiva upravo na vjeri u Boga kako joj se objavio, a to znači i na vjeri u Duha Svetoga.

VJEROVATI DUHU

Za odnos s Bogom nije dovoljno vjerovati da Bog postoji. Mnogi drže da ima Boga ili da postoji neka „viša sila“, ali nemaju nikakva odnosa s Njim, odnosno s „njom“. A vjera je - ne zaboravimo to nikada - odnos, osobni odnos sa živim i osobnim Bogom. Zato je važna ova druga dimenzija vjere – povjerenje! Bog u kojega vjerujemo dobri je Bog koji želi biti u zajedništvu s nama, točnije rečeno: želi da mi budemo u zajedništvu s njim jer je On uvijek s nama i uvijek za nas. Vjerovati Bogu, odnosno imati povjerenje u Boga

znači imati otvorenost i želju za susretom i životom s uvijek prisutnim Bogom. A Duh Sveti „lebdi nad vodama“ od početka svijeta, u Crkvi je i u životu svakog vjernika od početka prisutan i spreman djelovati. *Blažena ti što povjerova da će se ispuniti što ti je rečeno od Gospodina* (Lk 1, 45), reče Elizabeta Mariji. Da, Nazaretska Djevica povjerovala je Bogu, povjerovala je Njegovoj riječi jer je kao prava vjernica bila otvorena za zajedništvo s Bogom u kojega je vjerovala. To zajedništvo ostvarilo se osjenjenjem Duha koji je njezinu utrobu učinio plodnom – dao da začne Sina Božjega. Marijino povjerenje u Božju riječ, u Njegovo obećanje uvodi nas u puninu stvarnosti vjere.

VJEROVATI DUHA

Iz povjerenja u Boga, iz otvorenosti Bogu rađa se istinski vjernički život koji nije u tome da mi vjernici – ljudi – nešto činimo za Boga. Vjerovati je, naime, nemoguće bez poniznosti, a poniznost između ostalog znači svijest o nemoci, krvljanosti i prolaznosti samoga sebe ili, drukčije rečeno, svoga „Ja“. A naš „Ja“ zapravo je naša sklonost oholosti, sklonost da sve promatramo samo iz sebe i za sebe u smislu one: „Ja sam centar svijeta!“ Upravo zbog našega „Ja“ nastaje najveći problem za istinsku vjeru jer je ona u svojoj biti puštanje Bogu, dopuštanje da On čini u nama, da On bude djelatan, ploden u našoj „utrobi“ – u našoj nutrini (srcu i pameti).

Koji je smisao našeg života? Što je srž, bit našeg postojanja? Odgovor nam je jasan iz malo prije rečenog: u poniznosti iz dana u dan dopuštati Bogu da slobodno djeluje u nama, da snagom svoje Ljubavi preobražava naše srce tako da ono ižarava tu Ljubav – istinsku Ljubav – u ovaj svijet tako žedan i gladan Ljubavi. To znači biti čovjek, to znači vjerovati. *Klikće dub moj u Bogu ... što pogleda na neznatnost službenice svoje* (Lk 1, 47), uzvrata Marija Elizabeti. Marijin odgovor nije neko usputno i reda radi „Bogu hvala“ niti je neko isticanje same sebe, nego veličanstven hvalospjev Božjoj Ljubavi kojom je zamilovana i ispunjena. Da, Marija se pustila Bogu i trajno Mu dopustila da djeluje u njoj, da čini Svoja velika djela u njoj i po njoj, svojoj neznatnoj službenici. Marija je Zaručnica Duha Svetoga jer je predala svoje ruke, odnosno čitavo svoje biće Duhu. Tim predanjem uzela je Duha „za ruku“ da ju On vodi, prati i čuva, da u njoj proslavlja Boga Oca i Boga Sina. U Mariji nam je Gospodin dao divan primjer istinske vjere. Hoćemo li biti vjernici samo na razini priznanja da ima Boga ili ćemo ući u živi odnos s Njim i dopustiti Mu da slobodno djeluje u nama? Majka nas poziva i po ovogodišnjoj svetkovini Duhova da vjerujemo u Duha, da vjerujemo Duhu i da vjerujemo Duha Svetoga, kako bi se u nama video otisak Duha. Neka nam bude po Njegovoj riječi!

Kristian STIPANOVIC

Da im se Isus približi

Svatko od nas češće doživljava jedinstveno iskustvo apostola Petra u susretu s Isusom jedne olujne noći na Genezaretskom jezeru (Mt 14, 22-33). Kao što se približio Petru, Isus se može približiti i nama kad se nađemo u nevolji. U ove uskrsne dane molimo za duhovna zvanja, za one koji su izabrali duhovni poziv i o njemu razmišljaju, da se Isus i njima približi i ostane im uvijek blizak. Mogu vam pritom dobro doći i ovi kratki uvodi u otajstva krunice, napisani na temelju Papine poruke za ovogodišnji Svjetski dan duhovnih zvana.

I. PRIJEĆI NA DRUGU STRANU

I odmah prisili učenike da uđu u lađu i da se prebace prijeko dok on otpusti mnoštvo. (Mt 14, 22)

Svi mi imamo svojih planova, pa i ne mislimo kakav plan s nama ima onaj od koga smo došli. Prijelaz na drugu obalu slika je zapravo našega ovozemaljskog putovanja. Lađa našega života polako plovi i traži sigurno pristanište.

Suočava se pritom s opasnostima i mogućnostima, ali je željna usmjerenja u pravu luku. Dogodi se da zaluta, da je zasljepe iluzije ili da se njome poigravaju protivni vjetrovi poteskoća, sumnji i strahova.

U prvoj desetici po Marijinu zagovoru molimo za one koji su sve ostavili, uzeli svoj križ i pošli za Isusom da mu služe, da hrabro napuste svoje uhodanosti i sigurnosti te odvažno nasljeđuju

Gospodina i ustraju do kraja.
Očenaš, 10 Zdravomarija i Slavaocu

II. VALOVI NA MORU

Lađa se već mnogo stadija bila otisla od kraja, šibana valovima. Bijaše protivan vjetar. (Mt 14, 25)

Naš život često se uspoređuje s plovidbom. No, more nije uvijek mirno. Plovیدba k pravome cilju nije povjerenja isključivo nama i ne ovisi jedino o stazama koje smo mi izabrali. Ostvarenje nas samih i naših životnih planova nije rezultat naših odluka, nego prije svega odgovor na poziv koji nam upućuje Gospodin. On nam najprije daruje hrabrost popeti se u lađu, a onda nam pokazuje obalu prema kojoj nam je ići. To nije uvijek lako prihvati.

U drugoj desetici po Marijinu zagovoru molimo za mlade koji su izabrali duhovni poziv, da u Isusu prepoznaju sigurna kormilara koji ih prati, pokazuju im smjer, čuva ih da se ne nasuču i osposobljava ih za hod po moru života.

Očenaš, 10 Zdravomarija i Slavaocu

III. NE BOJTE SE

A učenici, ugledavši ga kako hodi po moru, prestrašeni rekoše: "Utvara!" I od straha kriknuše. Isus im odmah progovori: "Hrabro sam! Ja sam, ne bojte se!" (Mt 14, 26-27)

Kad su učenici vidjeli Gospodina da im se približava idući po vodi, pomislili su na prvi mah da se radi o utvari i prestrašili se. Ali ih Isus na to odmah umiruje. Svako zvanje nastaje iz njegova ljubazna pogleda s kojim nam

je došao u susret. Više negoli naš izbor, naš poziv odgovor je na Gospodinov besplatan poziv. Zato ćemo ga uspjeti otkriti i prigrlići kad se naše srce otvoriti zahvalnosti i kad prihvativimo prolazak Božji u našem životu.

U trećoj desetici po Marijinu zagovoru molimo za mlade koji razmišljaju o izboru duhovnog poziva, da budu hrabri, ne boje se pred životnim poteškoćama i izazovima jer na putu nismo sami, Isus je s nama u sve dane. *Očenaš, 10 Zdravomarija i Slavaocu*

IV. PETAR TONE

Isus mu reče: "Dodi!" I Petar siđe s lađe te, hodeći po vodi, podek Isusu. Ali kad spazi vjetar, poplaši se, počne tonuti te krikne: "Gospodine, spasi me!"

(Mt 14, 29-30)

Ono što nas često ometa na životnom putu, u rastu i izboru puta koji nam Gospodin pokazuje jesu neke "utvare" koje se pojavljuju u našem srcu. Kad smo pozvani ostaviti svoju sigurnu

obalu i prigrlići životni put kao što je brak, svećeništvo, posvećeni život, često se prve reakcije pojavljuju kao nevjericu. Teško nam je vjerovati da je taj poziv za nas, da je doista pravi put na kojem nas Gospodin želi. I još teže nam ga je prihvatići.

U četvrtoj desetici po Marijinu zagovoru molimo za sve koji kažu da su vjernici, da uistinu vjeruju da je Isus stalno uz nas i ako ga priznamo jedinim Gospodarom našega života, da će ispružiti svoju ruku, primiti nas i spasiti.

Očenaš, 10 Zdravomarija i Slavaocu

V. POKLONSTVO ISUSU

Kad udioše u lađu, utibnu vjetar. A oni na lađi poklone mu se ničice govoreći: "Uistinu, ti si Sin Božji!"

(Mt 14, 32-33)

Kad Isus, na kraju, ulazi u lađu, vjetar prestaje i valovi se smiruju. To je slika onoga što Gospodin izvodi u našem životu i u povijesnim previranjima. On zapovijeda protivnim vjetrovima da utihnu i sile zla, straha i bezvoljnosti nemaju više nad nama moći. U zvanju koje smo prihvatali, ti vjetrovi mogu nas iscrpsti, postati nam breme nesigurnosti i ugasiti u nama žarki plamen poziva.

U petoj desetici po Marijinu zagovoru molimo za naše duhovne predvodnike, da i usred valova na moru života, neizvjesnosti našeg doba, straha od budućnosti, njihov život bude i ostane neprekidna hvala Bogu.

*Očenaš, 10 Zdravomarija i Slavaocu
KAJO*

Gospa i koronavirus

Zemlja je malen planet. Uatoč tomu, sva pršti životom. Rasli smo i razvijali se, postigli smo golema tehnološka dostignuća. Ponosimo se svojom vrstom. Pripisujemo sebi tolika zaslužena i nezaslužena djela. Malo smo se zanjeli pa se oslanjamo pretežito na svoju pamet i svoje znanje. U najezdi zagonetnog koronavirusa, samopouzdanje nam je naglo palo, zatečeni smo i jednostavno izgubljeni. Taj maleni organizam sposoban se prilagoditi krajnjim uvjetima. Ne može preživjeti sam, nego traži „domaćina“ u kojem bi se ugnijezdio. Nema lijeka koji ga može uništiti, jedino mu može spriječiti daljnji razvoj. Ulaže se u to velik napor, ali... Goleme su posljedice koje je prouzročio u relativno kratku roku, i to na svim područjima života i djelovanja. Blokirao je svijet, izaziva neviđen strah, donosi smrt, kosi jedno po jedno. Širi se nevjerojatnom brzinom. Prenosi se dodirom i kapljicama, a zadržava se koji dan. Stjerao nas je u kut, što je tek početak. Je li nastao prirodnom mutacijom ili je umjetno uzgojen, bolje je ne razmišljati. No, znakovito je kako je svjetska banka brže-bolje odvojila milijarde dolara da ih siromašne zemlje mogu posudjavati i tako upasti u dužničko ropstvo. Ne otkriva li to pozadinu mnogih događanja novijeg doba i ne upućuje li na to da se iza kulise igraju dobro smišljene igre?! Svijet se pretvorio u kupleraj. Nadati se

njegovojo preobrazbi, pomalo je naivno. Što s tim ima Gospa? Kao vjernici, znamo koliko je ona važna i moćna. Mogu posvjedočiti da mi je isprosila brojne milosti, odazvala se kad god sam je zvala, što mogu potvrditi i mnogi koji su joj odani. Ima puno svetišta u kojima se Gospa časti kao Čudotvorna. Čudesa koja su se dogodila po njezinu zagovoru potvrđena su i dokazana, posebice kad je riječ o kolektivnim tragedijama. Ona je izobilno uključena u našu ljudsku i zemaljsku stvarnost. Ne postoji oluja koju ona svojim zagovorom ne može stišati i zlo koje ne može pobijediti. Vrijeme je da joj se počnemo obraćati kao svojoj moćnoj zagovornici i pomoćnici. Da joj pristupimo s vjerom, nadom i iskrena srca, da skine s nas ovo golemo breme straha i strepnje dok posljedice ne postanu teže, jer bismo svi mogli biti zavijeni u crno. Je li ijedan naš zavjet njoj bio uzaludan, jesu li naše molitve njoj upućene ostale neuslišane? I dok sa strahom pratimo što se zbiva i strepimo što će sve biti, kad bi svatko od nas pobožno izmolio dnevno deseticu krunice Gospi na čast, sigurna sam da bi njezine blage oči prosuzile i da bi se ona, iz nebeske slave, spustila na prag ovoga nevoljnoga svijeta. Otklonila bi od nas ne samo opasnost od koronavirusa nego i mnoge druge. O Gospa naša, daj da i ovu nevolju preživimo, i na ovoj zemaljskoj lađi s tobom sigurno brodim u budućnost, dok ne stignemo u Vječnu domovinu.

Danica BARTULOVIĆ

Uz Majčin dan

(15 ohrabrujućih misli)

Nije lako biti majka. Osobito je to teško u određenim trenutcima kad se pitate je li to najbolje za vaše dijete, jeste li to mogli učiniti bolje, posvećujete li svome djetetu dovoljno vremena, jeste li dobra majka ako činite nešto što druge ne rade... Ove vam misli mogu pomoći da uspijete biti dobra majka:

1. Ako danas samo zagrlim svoje dijete i ne napravim ništa drugo, učinila sam mnogo.
2. Nisam savršena, ali sam točno onakva mama kakva treba mome djetetu.
3. Danas ču tražiti ono najbolje u svom djetetu i u sebi.
4. Odluke koje donose druge majke ne moraju diktirati i moje odluke.
5. Postujem svoju djecu i sebe.
6. Biti dobra majka zahtijeva hrabrost, a danas se osjećam hrabro.
7. Danas ču biti onakva kakvo želim da postane moje dijete.
8. Postoje vrijednosti u tome da svom djetetu pokažem svoju ranjivost.
9. Ako ne volim baš svaki trenutak majčinstva, ne znači da ne volim biti majka.
10. Više ču poučavati svoju djecu primjerom negoli savjetom.
11. Ne postoji nešto poput "Samo mama"!
12. Prihvaćam svoje dijete onakvim kakvo ono jest.
13. Volic svoje dijete čak i kad mi se previše ne sviđa.
14. Kako ja učim svoje dijete, otvorena sam za lekcije kojima me moje dijete može poučiti.
15. Volic svoje dijete, što znači da mi majčinstvo ide sasvim dobro.

Svibanjske pobožnosti

**Opet nas proljeće
u novi život poziva
i nove nade budi,
nevinom radošću
ispunja grudi!

Ponosne ruže tebi se klanjaju,
crvena, žuta, roza i bijela,
svaka bi Gospo mirisat htjela,
ponizne ljubice tebe sanjaju.
Na pozdrav ti mašu razdragani
bijeli i plavi jorgovani
i rasuti dijamanti
jutarnje rose
na svakoj grani.

Ptičji zbor cvrkuće
vesele pjesmice: Aleluja,
raduj se, premila Majčice
nebeska naša kraljice!**

Vinka TOKIĆ BUROLO

Vikendi Srca Marijina

Uz svoje temeljno poslanje zagovaranja zaštite života i isticanja prava na život kao temeljnoga ljudskog prava u svojem apostolatu preko udruge "Hrvatska za život", Hrvatski pokret za život radi i sa supružnicima koji ne mogu imati djece. Za njih se nekoliko puta godišnje organiziraju Vikendi Srca Marijina u Sveticama kraj Ozlja. Kako bi bili potpora jedni drugima, osnovali su i facebook-skupinu "Moj brak je plodan", a u Zagrebu i molitvenu zajednicu "U Srcu Marijinu" koja se okuplja jednom mjesечно. (GK)

Prijenosni misnih slavlja

Radio Marija Hrvatske već godinama prijenosom misnih slavlja i pobožnostima ohrabruje i jača one koji ne mogu u njima sudjelovati, pa je to nastavila i u novonastaloj situaciji. I Hrvatski katolički radio počeo je 16. ožujka svakog dana prenositi misno slavlje u 7 sati iz remetskoga Gospina svetišta, a moli se i za obranu od opasnog virusa. U 20 sati upriličavana je molitva ispred oltara Gospe od Porata u dubrovačkoj katedrali, što se moglo pratiti preko mrežnih stranica biskupije. I Radiopostaja Mir Medugorje večernji molitveni program od 17 sati prenosi na facebooku i live streamom.

Kod Gospe Brze pomoći

Župljani slavonskobrodske župe Gospe Brze pomoći 18. ožujka posebno su molili za poštedu od virusa. Osim misnog slavlja, upriličen je i sat milosrđa. Pjevana je krunica, zazivano Božje milosrđe, Gospu su povjereni stanovnici grada i održan je pokornički ophod. (IKA)

Na Kamenitim vratima

U pratinji svojih pomoćnih biskupa, kardinal J. Bozanić pohodio je 19. ožujka Kamenita vrata i molio za Gospin zagovor u zarazi koja hara Domovinom i svijetom. (HKR)

Posljedice zagrebačkog potresa

Jak potres pogodio je 22. ožujka Zagreb i okolicu. Srušio se vrh južnog tornja zagrebačke katedrale Uznesenja Marijina, a oštećena je i njezina unutarnjost. Projektant obnove i nadzorni inženjer D. Foretić izvijestio je o obnovi i nastalim oštećenjima. Kardinal J. Bozanić blagoslovio je 16. travnja radnike i gradilište, prvostolnicu i sav hrvatski narod, a 17. travnja skinut je vrh sjevernog zvonika. Oštećene su i brojne crkve, među kojima i Gospine: u Remetama je oštećena prednja lađa s freskama, odvaljen je kamen od glavnog oltara, a vidljiva su napuknuća na zidovima - 23. travnja otvorena je za osobnu pobožnost; u Granešini oštećena je unutarnjost i nedavno obnovljen zvonik, a pao je strop i uništio oltar; u Čučerju je srušen zatab crkve i popucan zvonik; u Mariji Bistrici oštećena je bazilika. Međutim, na stupu u klaustru franjevačkog samostana na Kapitolu, kip Bezgrješne ostao je nepomaknut. Dok su i crkva i samostan oštećeni da su se morali preseliti, Bezgrješna ih je čuvala da nitko ni grebotine nije zadobio. (HKR)

Molitva za život

Euharistijskim klanjanjem u dubrovačkoj stolnici Gospe Velike 24. ožujka najavljena je molitvena devetnica za cijelu Hrvatsku pod nazivom "Hrvatska moli za život". Njome se želi svakog 25. u mjesecu do prosinca 2020. potaknuti na molitvu da hrvatski narod poštuje, brani i ljubi svaki ljudski život. (IKA)

Posveta Srcu Marijinu

Predsjednik HBK nadb. Želimir Puljić poručio je 1. travnja i podsetio kako su hrvatski biskupi u siječnju 1992. posvetili hrvatski narod Bezgrješnom Srcu Marijinu, kad je prigodnu molitvu sročio i izmolio s biskupima sl. Božji kardinal F. Kuharić. Dostavio je i Posvetnu molitvu prilagođenu

sadašnjem trenutku koju je preporučio vjernicima. Gospičko-senjski biskup Z. Križić pozvao je 3. travnja na obnovu posvete Srcu Marijinu i priložio dva obrasca za svećenike da mole u ime puka svaki dan nakon misnog slavlja, a vjernici u bilo koje doba dana. Nakon haranja zaraze to predlaže učiniti s vjernicima nakon Mise ili krunice. (IKA)

Žalosni petak

U požeškoj katedrali biskup A. Škvorčević predvodio je 3. travnja misno slavlje Dana čišćenja pamćenja i spomena mučenika. S naznačnim se svećenicima u pokajničkom činu, molitvi vjernih i činu povjere svih vjernika Požeške biskupije Isusovoj Majci spmnuo povijesnih i sadašnjih stradanja te molio Božje milosrđe za žrtve totalitarnih sustava i obraćenje. (IKA)

Obnovljena posveta

Kardinal V. Puljić predvodio je u sjemenišnoj kapeli u Sarajevu 4. travnja Gospinu krunicu i litanije pred kipom Gospe Fatimske, koji je g. 2017. prošao kroz župe Vrhbosanske nadbiskupije, i obnovio posvetu Srcu Marijinu, da je zaštiti od teške zaraze. Slično

je učinio i banjolučki biskup F. Komarica, koji je pozvao župe i samostane da isto naprave 4. travnja u svojim bogoslužnim prostorijama. (IKA)

Svi Hrvati molili zajedno

Na poziv o. I. Mandurića preko facebooka, 4. travnja desetci tisuća Hrvata svijeta molili su u isto vrijeme Gospinu krunicu - u Hrvatskoj u 14 sati - za suzbijanje zaraze koronavirusa, za obnovu Zagreba, za svoj raseljeni narod, za obnovu njegove vjere i sve svoje potrebe. Mogla se pratiti preko društvenih mreža. To je ponovljeno i 11., 18. i 25. travnja u isto vrijeme. (HKR)

Spomen-ploče žrtvama

U staklenoj stijeni kraj oltara Gospe Žalosne u vukovarskoj franjevačkoj crkvi 7. travnja ponovno su izložena imena i prezimena žrtava I. i II. svjetskoga rata, nakon što su u Domovinskom ratu bile uništene. (IJ)

Molitva virtualne krunice

Budući da je koronavirus zaustavio aktivnosti riječkih mladih, studentski kapelan Riječke nadbiskupije fr. I. D. Iličić pokrenuo je molitvu virtualne krunice kao odgovor na nemogućnost okupljanja mladih. Ona je okupila mlade diljem Domovine, a sudjeluju i mladi iz Rijeke. (IKA)

Kip provezen župom

Kip Majke Božje Molvarske svečano je provezen 19. travnja kroz svaku ulicu župe Uznesenja Marijina u Molvama. (IKA)

Svehrvatska posveta

Po završetku misnog slavlja u sarajevskoj katedrali 19. travnja kardinal V. Puljić predvodio je svehrvatsku posvetu. Među izgovorenim molitvama bile su one koje je hrvatski narod za posvetu kroz povijest molio pa ih je sada obnovio, a neke su upućene Gospiji. Završilo je pjevanjem Zdravo Djeko. (IKA)

Isus nas je naime spasio poglavito svojom krvavom žrtvom na drvu križa. Ali te žrtve nije prinio bez Njezine privole, kako uče sveti oci i bogoslovci, kao što se nije ni utjelovio u Njezinu krilu bez Njezine privole. Tom je, dakle, svojom privolom Marija postala *suspasiteljica roda ljudskoga*, pa je razumljiva tvrdnja tolikih svetaca, da je Bog u Marijine ruke stavio svu cijenu našega otkupljenja, da ono, što je Krist zasluzio, Ona primjenjuje na duše, kao nagradu za svoje žrtve.

Bl. Djevica Marija, kako nas uči Crkva, je posrednica svih milosti koje Bog dijeli bijednom čovječanstvu. Ona je vodovod kroz koji se sva voda milosti Božje izlijeva u ljudske duše. Zato je sigurno, da duboki i iskreni štovatelj Marijin ne će nikada propasti.

Marija je blaga i mila srca, zato kao nekom magnetskom silom privlači k Sebi naša ljudska srca. Jednoga je dana došao u katedralu u Speieru veliki sluga Božji i štovatelj Majke Božje sv. Bernardo, opat Clairvauxa, cistercitskog samostana. Kad su zapjevali poznatu Gospinu pjesmu "Salve Regina - Zdravo Kraljice", sv. Bernardo je kao izvan sebe uskliknuo: "O clemens, o pia, o dulcis Virgo Maria! - O blaga, o mila, o slatka Djevice Marijo!" Tako ga je obuzela misao na tu divnu odliku Presv. Matere Božje, ili kako je Crkva u litanijama zove, Djevice blaga!... Što bi bilo od nas kukavaca, da nema te odlike Majke Božje?..."

Sv. Leopold MANDIĆ (†1942.)

- Zašto svatko voli svoju majku?
- Zato što nema nego jednu!

ZA DIMNJAČARA

- Pa kud si se išla udati za dimnjačara?
- Ma ne znam ni ja! Sjećam se jedino da je pred mojim očima najednom sve postalo crno!

MIRIS

Djevojke sjede sa svojom majkom i, među ostalim, živo raspravljaju koji je kojoj miris parfema najljepši. Majka ih sluša sa smiješkom i napoljetku izusti:

- Najljepši miris je miris čistoće...

MEĐUVRIJEME

- Gospodo, vi ujutro radite, popodne kuhate i spremate, noću dežurate, pa kad onda spavate? - u čudu će susjeda.
- U međuvremenu... - s osmijehom će mlada majka milujući svoga malenog.

ZA VAŠ SVIBANJ

Svibanj je od davnina poznat kao Gospin mjesec, tijekom kojega miljenici Majke Gospodinove rado mole njezinu krunicu, čitaju razmatranja marijanske tematike i mole marijanske molitve. Ovdje vam za to preporučujemo neka naša izdanja koja vam mogu dobro doći:

P. Lubina - KRUNICA - ŽIVOTNA SUPUTNICA - Uzorci molitve krunice

- Povijest molitve krunice i uzorci kako se ona danas može moliti s kratkim razmatranjima kao uvodima za pojedina otasjtva za različite prigode - 40 kn.

P. Lubina - BOGORODICI DJEVICI

- Izabrane marijanske molitve I. tisućljeća - Zbirka izabranih marijanskih molitava, prvi put na hrvatskom jeziku - 144 str. - 40 kn.

P. Lubina - MAJCI MILOSRĐA -

Izabrane marijanske molitve između dvaju raskola - Poznatije marijanske molitve Zapadne i Istočne Crkve - 40 kn.

P. Lubina - POMOĆNICI KRŠĆANA -

Izabrane marijanske molitve

novijeg doba - Poznatije marijanske molitve od sredine 16. do sredine 20. stoljeća - 40 kn.

P. Lubina - UZORU NAŠE NADE -

Izabrane marijanske molitve našeg doba - Suvremene marijanske molitve - 40 kn.

Narudžbe: "Marija", Trg G. Bulata 3, 21000 Split, tel/faks (021) 348-184, e-pošta: petar.lubina@st.t-com.hr

PUT U ŽIVOT - Molitvenik i obrednik za vjernike i svećenike, 480 str. - 50 kn.

MALI PUT U ŽIVOT - Obrasci vjere, molitve, ispovijed... prikladno za mlađe i starije - 6 kn.

J. Setka - HRVATSKA KRŠĆANSKA TERMINOLOGIJA - Kršćansko nazivlje s tumačenjima - 150 kn.

D. Aračić - MARJA U RANOKRŠĆANSKOJ LITERATURI - Crkveni oči - 232 str. - 70 kn.

D. Aračić - MARJA U SREDNJOVJEKOVNOJ

LITERATURI - Bogoslovci i pisci - 232 str. - 70 kn.

D. Aračić - TAJNA BOŽIĆA - Razmišljanja uz blagdan Božića - ilustrirano - 60 kn.

G. Sehlin - MALO MARIJINO MAGARE I BIJEG U EGIPAT - Ilustrirano - 60 kn.

P. Lubina - VODIČ MARIJANSKOM HRVATSKOM - Hrvatska Gospina svetišta - 140 kn.

P. Lubina - BLAŽENOJ SVI NARAŠTAJI - Izabrane marijanske molitve, ilustrirano - 180 kn.

P. Lubina - STOPAMA NAZARETSKE DJEVICE -

Duhovni vodič Svetom Zemljom - 50 kn.

P. Lubina - BLAŽENOM ĆE ME ZVATI - Tumač najpoznatijih marijanskih molitava - 40 kn.

P. Lubina - MARJA, MĀJKA ISUSOVA I NAŠA - Što Crkva vjeruje i uči o Gospu - 40 kn.

P. Lubina - MOJA KRUNICA - Povijest i uzorci molitve s ilustracijama - 25 kn.

P. Lubina - KRUNICA - ŽIVOTNA SUPUTNICA - Povijest i uzorci molitve krunice - 40 kn.

P. Lubina - KRUNICA NAŠIH DANA - Suvremena razmatranja uz molitvu krunice - 40 kn.

P. Lubina - BOGORODICI DJEVICI - Izabrane marijanske molitve I. tisućljeća - 40 kn.

P. Lubina - MAJCI MILOSRĐA - Izabrane marijanske molitve između dvaju raskola - 40 kn.

P. Lubina - POMOĆNICI KRŠĆANA - Izabrane marijanske molitve novijeg doba - 40 kn.

P. Lubina - UZORU NAŠE NADE - Izabrane marijanske molitve našeg doba - 40 kn.

I. Bodrožić - NAZARETSKA DJEVICA UZOR KRŠĆANSKOG ŽIVOTA - Razmatranja - 50 kn.

I. Bodrožić - MARJA MAJKA MILOSRĐA - Razmatranja uz Gospine blagdane - 40 kn.

M. Crvenka - SVETOPISAMSKIE ŽENE - 50 kn.

M. Kirigin - S MARIJOM KROZ GODINU - 30 kn.

M. Babić - U MARIJINOJ ŠKOLI - 40 kn.

A. Bello - MARJA, ŽENA NAŠIH DANA - 30 kn.

R. Tomelić - MOJA DJECA I JA - 40 kn.

R. Sprung - ZAVTOR BEZ ZIDova - 20 kn.

R. Šutrin - VJERNI DJEVICI SLAVNOJ - 30 kn.

Fra Petar Knežević - GOSPIN PLAĆ - 10 kn.

Narudžbe: "Marija", Trg G. Bulata 3, 21000 Split, tel. (021) 348-184 ili 340-193, e-pošta: petar.lubina@st.t-com.hr

Zorka Uzun, Vrlika: Zahvalujem Majci Božjoj na svim milostima i pod njezino okrilje stavljam sebe i sve svoje mile i drage, da nas čuva od zla, uz dar; - **Anka Mustač pok. Gojka, Privlaka:** Dobroj Majci zahvalujem na svoj ljubavi i dobroti koju mi iskazuje i pod njezino okrilje izručujem sebe i sve svoje mile i drage, uz dar; - **Milka Konosić, Sveti Martin pod Okićem:** Hvala ti, draga Majčice, na svim milostima! I dalje ti preporučujem sebe i sve svoje najmilije, uz dar; - **Dragica Kokot,**

Koprivnica: Majci Božjoj zahvalujem na svim milostima i njezinoj skribi izručujem sebe i sve svoje mile i drage, da nas čuva, uz dar; - **Ester Vragović, Žminj:** Hvala ti, Majko Marija na svoj dobroti koju mi iskazuješ. Tebi preporučujem i nadalje sebe i sve svoje najmilije, uz dar; - **Damira Šimić, Tučepi:** Zahvalujem Gospi na svim milostima i pod njezino okrilje stavljam sebe i svoju obitelj, da nad nama bđije i čuva nas, uz dar; - **Anita i Igor Grzunov, Zadar:** Nebeska Majko, na svemu ti hvala! Čuvaj nas i vodi i dalje, da Bogu uvijek ostanemo vjerni, uz dar; - **Marija**

Marceković, Slavonski Brod: Zahvalujem Majci Božjoj na svim milostima, posebno za ozdravljenja, te joj preporučujem sebe i sve svoje mile i drage, uz dar; - **Anica Zorić, Sesvete:** Nebeska Majko, tebi zahvalujem na svoj dobroti i pod twoje okrilje stavljam sebe i sve svoje, da nad nama bđiješ, uz dar; - **Andelka Ivisić, Košute:** Gospo Sinjskoj zahvalujem na svoj ljubavi koju mi iskazuje i pod njezino okrilje stavljam sve koji su mi srcu bliski, uz dar; - **Paulina i Franjo Filipović, Zagreb:** Majci Božjoj zahvalujem na svim milostima i njezinoj zaštiti preporučujemo sebe i sve svoje, osobito djecu i unuke, uz dar; - **Jadranka Štefan, Bilice:** Nebeska Majko, na svemu ti hvala što si meni i mojima dala! Bdjid nad nama i dalje, da Bogu ostanemo vjerni, uz dar; - **Nevenka Butstruc,**

Staševića: Nebeskoj Majci zahvalujem na svoj ljubavi i dobroti koju mi iskazuje te pod njezino okrilje stavljam sebe i sve svoje mile i drage, da nas čuva od zla i brani, uz dar; - **Damir Kapetanović, Starigrad Paklenica:** Zahvalujem Majci Božjoj na svoj dobroti koju mi iskazuje te pod njezino okrilje stavljam sebe i svoju majku, kako bi nas i dalje štitila od zla i nevolje, uz dar; - **Vinka Morić, Šibenik:** U zahvalu Bezgrješnoj za sve milosti šaljem dar i pod njezinu zaštitu i dalje stavljam sebe i sve svoje mile i drage, da Bogu uvijek ostanemo vjerni; - **Katija Petković, Postira:** Nebeska Majko, tebi zahvalujem na svoj dobroti i pod twoje okrilje stavljam sebe i sve svoje, da nad nama bđiješ, uz dar.

MAJKO, I UNAPRIJED IH PRATI!

4. svibnja 16 je godina otkako je Gospodinu otisao moj dragi brat
IVICA ČAJKO

Gospodine, udijeli mu život vječni! S vjerom u uskrsnuće, ponovni susret s njime čeka sestra Ružica s djecom
(Dar za "Mariju")

4. svibnja navršava se 25 godina od smrti našega dragog
JAKOVA TADIĆA JAKICE

Gospodine, koji si ga za života kriješ, udijeli mu radost života vječnoga!
Supruga Marija i djeca s obiteljima
(Dar za "Mariju")

6. svibnja navršava se osam godina otkako je Gospodin pozvao k sebi našega dragog
PETRA BITANGU

Dok mu zahvalujemo za dobrotu i ljubav koju nam je iskazivao za života, molimo da ga Gospodin obdari životom vječnim.
Tvoji: supruga Anka i djeca Ivan, Marijan i Nediljka s obiteljima
(Dar za "Mariju")

25. svibnja 14 je godina otkako je Gospodin pozvao k sebi našega dragog
STJEPANA VERIGU

Dok ti zahvalujemo na svemu, zadržavamo te u sjećanju i za tebe molimo.
Supruga i djeca s obiteljima
(Dar za "Mariju")

26. svibnja objetnica je smrti naše sestre
MIRJANE LUBINA

Ne prestajemo na tebe misliti i za tebe moliti iščekujući ponovni susret u posljednji dan.
Tvoja braća sa svojima
(Dar za "Mariju")

30. svibnja 16 je godina otkako se k Ocu zauvijek vratila naša draga
IVA MILARDOVIĆ

Zahvalujemo Gospodaru života što smo te imali, a tebi na svemu, osobito na velikodušnu daru života, ljubavi i odgoju koji si nam pružila. Gospodin ti udijelio život vječni!
Tvoji suprug, sinovi, kćerka i braća sa svojima
(Dar za "Mariju")

Darovali su i tako omogućili i siromašnjima primati "Mariju": Župni ured Uznesenja Marijina, Stankovci; Dragica Lukšić, Jastrebarsko; Josip Erhartić, Dunjevac; Zora Jurica, Kruševo; Ruža Pavlić, Lovas; Marija Jonjić, Grubine; Sonja Mikota, Zaton; Župni ured sv. Nikole, Jastrebarsko; Jasna Čizmić, Dugi Rat; Jolanda Marušić, Brela; Vera Grahovec, Mačkovec; Milka Talaja, Makarska; Željko Mijaković, Zagreb; fra Josip Lukić, Split; Ana Jurić, Koprivnica; Marija Bohak, Višnjevac; Anica Sić, Rakitovica; Antonija Grgić, Rijeka; Branka Borković, Domagovac; Vesna Tomaić, Jastrebarsko; Ljilja Lončar, Podbablje Gornje; Štefani Nagyszombaty, Zagreb; Blaženka Vukušić, Gornji Vukušić; Mirjana Marinović, Slivno; Dragica Radoš, Dubrovnik; Manda Ilićić, Cerna; Nedjeljka Brečić, Metković; Stanka Vidas, Rijeka; Irma Radić, Sumartin; Eva Karalić, Cerna; Marija Branka Pajcur Mlinac, Virovitica.

MARIJA SVIMA OBILNO PLATILA!

PRIMATI I ČITATI "MARIJU" ZNAĆI:

- Htjeti produbiti svoju vjeru i ljubav prema Isusu preko njegove majke Marije;
- Biti sudionik sv. mise koja se slavi svake prve subote u mjesecu s 19 sati u svetištu Gospe od Zdravlja u Splitu za suradnike, dobročinitelje, širitelje i čitatelje "Marije".
- Biti sudionik sv. mise koja se slavi svakoga prvog četvrtka u mjesecu u svetištu Gospe od Zdravlja za sve pokojne čitatelje i preminule članove obitelji preplatnika lista "Marija".

Slušajte Radio Mariju!

Zagreb 96,4 Mhz, 106,8 MHz
Split 97,2 MHz
Rijeka i Opatija 88,8 Mhz
Virovitica 88,3 Mhz
Vukovar 91,6 Mhz

M A R I J A - vjerski list za Marijine štovatelje

Osnivač i izdavač: Provincijalat Franjevačke provincije presv. Otkupitelja, Split; - Urednik: fra Petar Lubina - Adresa

Izdavač, Uredništva i Uprave: Trg Gaje Bulata 3, 21000 Split; tel/faks (021) 348-184; ili tel.: 340-190; e-pošta: petar.lubina@stt.com.hr - List izlazi svakog mjeseca, osim u kolovozu i rujnu. - Cijena: pojedinačni broj 7 kn; godišnja pretplata 70 kn; za inozemstvo 20 euro ili 25 USD ili odgovarajući iznos u drugoj valuti - običnom poštom.

Zračnom poštom: Amerika i Kanada 35 USD, Australija 45 AUD. Na više od 10 primjeraka istog broja, 10 % popusta. Uplate za Hrvatsku: OTP banka Hrvatska d. d. - IBAN: HR 4324070003233878108; uplate za inozemstvo: OTP banka Hrvatska d. d. - IBAN: HR 4324070003233878108, SWIFT/BIC code: OTPVHR2X. Tisak: Dalmacijapapir - Split.

Olga Šegon, Vrsar: Preporučujem Dobroj Majci sebe i svoju obitelj, da nad nama bdije i čuva nas od svakoga zla i nevolje, uz dar; - **Ivana Gunjača, Zagreb:** Preporučujem nebeskoj Majci sve svoje potrebe i želje, da ih usliši i upravi u pravom smjeru, uz dar; - **Ana i Stipo Vilić, Linz:** Nebeska Majko, na svemu ti hvala! Prati i dalje nas i sve naše u budini i budi nam zagovornica, uz dar; - **Anica Broz, Našice:** Nebeskoj Majci u zaštitu preporučujem sebe i svoju obitelj, da bdije nad nama i čuva nas, uz dar; - **Milenka Vukušić, Prpušća:** Gospi preporučujemo sebe i svoje potrebe i želje, da ih posluša i čuva nas, uz dar; - **Dragica Jolić, Zagreb:** Majci Mariji pod okrilje stavljam sebe i svoju obitelj, da nas čuva i brani, uz dar;

- **Nada Sunjić, Štaševica:** Nebeskoj Majci preporučujem sebe i svoju obitelj, osobito svoju djecu, za zdravlje duše i tijela, uz dar; - **Matija Katavić, Slivno:** Majci Božjoj u zagovor stavljam sebe i sve koje u srcu nosim, da nad nama bdije i čuva nas, uz dar; - **Marija Katavić, Slivno:** Nebeska Majko, ti znadeš najbolje, sve moje potrebe i želje, pa me poslušaj, uz dar; - **Marija Brajković, Pazin:** Nebeskoj Majci u zaštitu preporučujem sebe i svoju obitelj, da bdije nad nama, uz dar; - **Vinka Vrsalović, Gornji Humac:** Gospo moja, u ruke tvoje izručujem sebe i sve svoje, da nas čuvaš i braniš, uz dar; - **Anka Benić, Nevidanje:** Nebeskoj Majci u zaštitu preporučujem sebe i svoju obitelj, da bdije nad nama, uz dar; - **Darija Vuković, Bajnice:** Nebeska Majko, ti znadeš najbolje, sve moje potrebe i želje, pa me poslušaj, uz dar; - **Preplatnici iz Brista:** Gospo draga, ti znadeš najbolje sve naše potrebe i želje pa ti ih izručujemo, da ih prikažeš svome Sinu i čuvaš nas i sve naše mile i drage, uz dar; - **Mirjana Damiš, Mačkovec:** Majci Božjoj u zagovor stavljam sebe i sve koje u srcu nosim, da nad nama bdije i čuva nas, uz dar; - **Božana Vučić, Međugorje:** Gospo moja, u ruke tvoje izručujem sebe i sve svoje, da nad nama i dalje bdiješ, uz dar; - **Marija Kušter, Split:** Gospi od Loreta preporučujem sebe i svoju obitelj, da nas čuva i brani od zla, uz dar.

MAJKO, POSLUŠAJ NAŠE VAPAJE!

Anka Blažević, majka don Jokina (†24. II. 2020. - Rašeljke); - **Maria Ralovsky**, majka svećenika Dominika i č. s. Rastislave, Kristine i Katarine (†6. III. 2020. u 91. g. - Selenča); - **Vlč. Nikola Grgić** (†15. III. 2020. u 80. g. - Koritna); - **Ivan Juroš Ića** (†16. III. 2020. - Imotski); - **Tomica Tonka Dukić**, majka don Josipova (†15. III. 2020. - Košute); - **Marija Raos r. Rakić**, sestra pok. fra Mate (†16. III. 2020. - Vrgorac); - **Vlč. Miro Bešlić** (†17. III. 2020. u 69. g. - Derventa); - **O. Antun Jesenović**, OFM (†19. III. 2020. u 67. g. - Čakovec); - **Anka Gudelj** (†19. III. 2020. - Zmijavci); - **Toša Duran**, majka fra Markova (†21. III. 2020. u 95. g. - Gradac); - **Luca Ždero Mijić** (†24. III. 2020. - Runovići); - **Č. s. Salezija Slatina**, DSPSI (†24. III. 2020. u 91. g. - Drenova); - **Slavka Škibola**, majka fra Simina i s. Ivane te baka fra Gabrijelova (†24. III. 2020. u 90. g. - Nin); - **Manda Jukić Jozanova** (†25. III. 2020. - Runovići); - **Preč. Stjepan Rožanković** (†25. III. 2020. u 55. g. - Gornja Bućica); - **Preč. Marijan Golec** (†26. III. 2020. u 76. g. - Bebrina); - **Č. s. Marica Rukelj**, IMS (†26. III. 2020. u 98. g. - Zagreb); - **Ana Stanić**, majka svećenika Pere (†29. III. 2020. - Slavonski Brod); - **Mate Šuto** (†30. III. 2020. - Zmijavci); - **Milan Kolovrat** (†30. III. 2020. - Imotski); - **Marijan Babić Buba** (†30. III. 2020. - Split); - **Mila Šabće Mrkonjušić** (†31. III. 2020. - Zmijavci); - **Radoslav Škeva** (†3. IV. 2020. - Vinjani Donji); - **Iva Bitanga**, majka fra Markova (†3. IV. 2020. u 87. g. - Runovići); - **Ana Grgat**, majka č. s. Velimire (†5. IV. 2020. u 93. g. - Otok); - **Fra Alojzije Topić**, OFM (†6. IV. 2020. u 82. g. - Humac); - **Nedjeljka Jakić Šažina** (†7. IV. 2020. - Runovići); - **Stjepan Mikac** (†9. IV. 2020. u 89. g. - Varaždin); - **Vlč. Stjepan Vinko** (†9. IV. 2020. u 81. g. - Selnica); - **Don Petar Dukić** (†11. IV. 2020. - Košute); - **C. s. Protazija Brčić**, SMI (†14. IV. 2020. u 82. g. - Split); - **Radomir Rade Perkušić** (†15. IV. 2020. - Kamenmost); - **Vlč. Tomislav Vučur** (†16. IV. 2020. u 52. g. - Voloder); - **Ante Lončar** (†17. IV. 2020. - Vinjani Gornji); - **O. Ante Kutleša**, OFM (†18. IV. 2020. u 77. g. - Tomislavgrad); - **O. Nikola Bašnec**, OFMCap (†19. IV. 2020. u 77. g. - Zagreb); - **Vlč. Ivan Mitrović** (†26. IV. 2020. u 55. g. - Slavonski Kobaš); - **O. Franjo Križanac**, OFM (†29. IV. 2020. u 85. g. - Guča Gora).

OBDARI IH, GOSPODINE, ŽIVOTOM VJEĆNIM!

S A D R Č A J

Siguran oslonac (Urednik)	161
Majka Amazonije (Papa Franjo)	164
Povjeravamo se tebi (Papa Franjo)	165
Majka nad majkama (I. Bodrožić)	166
Čuđenje i čudovišta (S. Jerčić)	168
Sklada za Boga (M. Ardić)	171
Marija – uzor vjere (D. Aračić)	172
Coronata (A. B. Periša)	174
Čudesno iznašaće ljubavi (M. Sušac)	176
S Marijom - i u strahu (D. De Micheli Vitturi)	178
S Marijom po olujnom moru (S. Dragun)	180
U službi Ljubavi s Majkom Divnom (P. Lubina)	182
Ima nade (R. T.)	184
Znak (N. Kuzmičić)	186
Bezvremenska ljepota (L. Nenadić)	187
Zaručnici Duha (K. Stipanović)	188
Da im se Isus približi (Kajo)	190
Gospa i koronavirus (D. Bartulović)	192

OVAJ BROJ "MARIJA" POTPISAN JE ZA TISAK 1. SVIBNJA 2020.